Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1570 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 14 mai 1954

Patru ani de rodnică activitate G.M.A.

In urmă cu 4 ani, mișcarea sportivă din patria noastră a cunoscut un eveniment de o deosebită importanță: introducerea complexului sportiv de stat G.M.A., inspirat din bogata experiență a sportului sovietic, a complexului sportiv G.T.O.

In acești 4 ani de activitate rodnică, complexul sportiv G.M.A., a devenit baza mișcării noastre de cultură fizică și sport, fiind totodată unul din principalii factori de educație comunistă a tineretului nostru, de pregătire a unui om nou, curajos și sănătos, gata oricînd pentru muncă și apărarea patriei.

Urmînd exemplul complexului sportiv G.T.O. din Uniunea Sovietică, complexul G.M.A. reprezintă un mare pas înainte pe linia antrenării unor mase tot mai largi de tineri și vîrstnici în practicarea sportului, într-o activitate sportivă multilaterală, continuă, pe baze științifice. Mii de tineri din patria noastră, dornici să-și oțelească trupul și mintea, umplu stadioanele, devin cu o mîndrie justificată, purtători ai insignei G.M.A. Astăzi există în orașele și satele patriei noastre, sute de mii de tineri și vîrstnici care se mîndresc cu insigna G.M.A. gradul I, sute de mii de noi aspiranți, mii de purtători ai insignei G.M.A. gradul II. Aceasta înseamnă o creștere a activității în diverse sporturi de bază, ca atletismul, înotul, gimnastica, turismul etc., sporturi care contribuie direct la călirea fizică a tineretului nostru.

In acești 4 ani au fost dobîndite succese importante în domeniul complexului sportiv G.M.A. Astfel dacă numărul purtătorilor insignei G.M.A. gradul I reprezenta la sfîrșitul anului 1952 un procent de 147,9 la sută față de anul 1951, el a ajuns la 361,6 la sută la sfîrșitul anului 1953.

Complexul G.M.A. a avut o însemnată influență și asupra dezvoltării culturii fizice și a sportului în rîndurile tinerelor fete. Numărul purtătoarelor insignei G.M.A. gradul I a crescut în proporție de 145 la sută în 1952 și 415,1 la sută în 1953.

Complexul G.M.A. a avut totodată un rol deosebit și în atragerea în viața sportivă a unui mare număr de țărani muncitori. La sate, numărul purtătorilor insignei G.M.A. gradul I, a crescut în proporție de 145 la sută. Organizațiile de U.T.M. au adus o însemnată contribuție la răspîndirea în rîndurile tinerilor a complexului G.M.A.

Sînt regiuni în care și datorită sprijinului comitetelor regionale și raionale U.T.M., sportul a pătruns adînc la sate. Raioanele Deta, Timișoara și Făget se pot mîndri cu numărul lor mare de purtători și aspiranți la insigna G.M.A. De asemenea, comitetele regionale și raionale U.T.M. Craiova, București și Iași se preocupă cu seriozitate de activitatea sportivă de la sate.

Ca urmare a acestei activități pe linia complexului G.M.A. au fost descoperite numeroase tinere talente sportive, parte din ele fiind promovate apoi în loturile naționale. Campioni ai țării și maeștri ai sportului au făcut primii pași pe calea succeselor lor în sport, odată cu trecerea normelor complexului G.M.A. Așa sînt de pildă Daniel Grafenștein, recordman al R.P.R. la aruncarea ciocanului, membru în lotul de atletism al patriei noastre, săritorul în lungime și membru în lotul R.P.R. de atletism Ion Sorin, precum și tinerii Popovici Niculae, Juverdeanu Marieta, Cojocaru Nicolae din lotul de tir al Republicii Populare Romîne.

Cifrele ne demonstrează că din punct de vedere cantitativ, introducerea complexului G.M.A. s-a făcut în general cu succes. Nu același lucru se poate spune însă despre activitatea în cadrul complexului sportiv G.M.A. din punct de vedere calitativ. In această direcție există o serioasă rămînere în urmă. Cea mai importantă problemă o constituie pregătirea aspiranților pentru trecerea normelor. Dacă sînt unele excepții în acest domeniu (Flamura Roșie-Arad, Metalul Tehnometal-Timișoara, în schimb cele mai multe colective sportive din țară cît și din Capitală, manifestă o condamnabilă nepăsare față de problema pregătirii temeinice a aspiranților în vederea trecerii normelor G.M.A.

In numeroase regiuni din țară, cu toate că există condiții favorabile, nu sînt antrenate masele largi de tineri pentru instruire și trecerea normelor G.M.A. gradul I și II. In Capitală, unde există peste 500 cadre tehnice, sînt totuși asociații sportive fruntașe care neglijează cu totul trecerea normelor G.M.A. gradul II. Nici un fotbalist de la Dinamo sau C.C.A. nu și-a trecut pînă în prezent normele de gradul II.

Un exemplu de nepăsare față de dorința tinerilor de a deveni purtători ai insignei îl reprezintă preocuparea comitetului raional U.T.M. Hunedoara în această problemă. In raion nu sînt decît foarte puțini purtători ai insignei G.M.A. De asemenea în multe sate din raionul Cîmpulung Suceava nu există nici un purtător al insignei G.M.A.

Pentru multe organe C.F.S., trecerea normelor G.M.A. este socotită o problemă de ordin statistic. In goană după „cifre de plan" unii activiști ai C.F.S. uită scopul complexului G.M.A. și din „indulgență" sau „simpatie" acordă insigna, fără ca tinerii să-și treacă vreo probă. Spre exemplu, C.F.S. orășenesc Cluj și Colectivul Locomotiva Cluj, de comun acord, au acordat aspiranților feroviari din oraș 200 de insigne fără ca aceștia să-și fi trecut toate normele. Tot astfel s-a procedat și cu tinerii aspiranți din colectivul Progresul Craiova și Metalul Baia Mare.

Sîntem în plin sezon sportiv. Tocmai de aceea este necesar ca organizațiile U.T.M. să-și revizuiască planurile de activitate pe aceste luni, să-și intensifice eforturile pentru obținerea unui salt calitativ în munca G.M.A. Utemiștii au datoria de a sprijini organele C.F.S. în a da viață centrelor de antrenament G.M.A. de pe lîngă bazele sportive. Organizațiile de bază U.T.M. pot și trebuie să joace un mare rol în ceea ce privește pătrunderea mai adîncă a sportului la sate, în regiunile petrolifere, forestiere și miniere.

Comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M. vor trebui să desfășoare o intensă muncă de popularizare a complexului G.M.A. pentru ca tot mai mulți tineri să devină purtători ai acestei insigne. Un număr mare de utemiști vor trebui să devină cadre de instructori cu o înaltă calificare, specialiști în probleme sportive, antrenori și instructori care să contribuie direct la ridicarea nivelului calitativ al activității noastre sportive.

Organizațiile U.T.M. trebuie să insufle fiecărui tînăr, fiecărui utemist, dorința de a deveni purtător al insignei G.M.A., să le explice că aceasta este o datorie și totodată o cinste.

Cît mai mulți tineri în rîndurile purtătorilor insignei G.M.A.!

Aplicind metodele inaintate

La depoul C.F.R. din Pitești ca și la celelalte întreprinderi și instituții din regiunea noastră, munca pentru realizarea planului de producție înainte de termen se desfășoară tot mai organizat și plină de avînt.

Astfel, muncitorii acestui depou au reușit ca prin aplicarea metodelor sovietice Lunin-Papavin, Claudia Baranovscaia, Colesov și Voroșin și prin antrenarea lor în întrecerea socialistă să obțină realizări de seamă în producție.

Datorită reparațiilor de bună calitate și a întreținerii în bune condițiuni a locomotivelor, în cursul lunii aprilie nu a fost nici o defecțiune în parcurs. Pînă în prezent, planul financiar pe locomotivă după metoda economistei sovietice Claudia Baranovscaia a fost extinsă la 20 echipe de locomotivă.

Planul privind producția globală la kilometri osie a fost realizat în proporție de 104 la sută, iar la kilometri remorcare a fost depășit cu 8 la sută.

In această perioadă a fost dusă o luptă susținută pentru un regim sever de economii, reușind astfel să se economisească combustibil și lubrefianți în valoare de 68.250 lei, iar printr-o mai judicioasă organizare a muncii, productivitatea a crescut cu 5 la sută față de planificare.

In lupta pentru obținerea acestor succese s-au evidențiat mecanicul Nicolae Păius fruntaș al întrecerii socialiste, cu fochiștii Ilie Balan și Nicolae Nicolae de pe locomotiva 230.214 care au economisit combustibil în valoare de peste 3.000 lei. De asemenea brigada compusă din mecanicii Rizea Cojocaru și Petrică Tudor cu fochiștii Gheorghe I. Tudor și Constantin St. Tudor de pe locomotiva 230.214 au economisit combustibil în valoare de peste 4.000 lei. S-au mai evidențiat și brigăzile utemiste de pe locomotiva 230.240 condusă de mecanicii Gheorghe Jaravete și Marin Petrișor cu fochiștii C. Preda și Petre Alexandru care au economisit combustibil în valoare de 4.000 lei și care au condus trenurile cu regularitate. Brigada utemistă care deservește locomotiva 50.152 și-a îndeplinit planul de remorcare a trenurilor în procent de 105 la sută. De asemenea, o contribuție de seamă la obținerea acestor succese a fost adusă și de muncitorii din atelière care în această perioadă și-au depășit normele între 25—55 la sută.

Printre aceștia se află Ion St. Sandu, sudor care și-a depășit regulat norma cu 50 la sută, strungarul Gheorghe Tudorache cu 50 la sută, fierarul Dumitru Roman cu 50 la sută iar lăcătușul Gheorghe Drăghici cu 30 la sută.

Corespondent
GANCI SEVER

După metoda Lidia Korabeln'cova

Aplicînd cu perseverență metoda Lidiei Korabelnikova, muncitorii secției de croit bocanci de la uzinele „Ianoș Herbak" din Cluj obțin realizări însemnate.

Printre cei mai buni croitori se află fruntașul în întrecerea socialistă Mihai Cosma care-și realizează în fiecare zi norma în procent de 160—170 la sută. Datorită stăruinței ce o depune pentru ridicarea nivelului său profesional, el reușește să așeze tiparele și să croiască în așa fel fețele, încît realizează lunar o economie de peste 3.000 dm. p. de piele, lucrînd astfel în fiecare lună cîte 3—4 zile numai din material economisit. Urmînd exemplul acestuia, tînărul croitor Adalbert Baloș, din aceeași secție, a reușit să-și depășească zilnic norma cu 25—33 la sută, realizînd lunar economii de aproape 1.200 dm.p. piele.

(Agerpres)

GATA PENTRU MUNCĂ ȘI APĂRAREA PATRIEI!

Fotomontaj de A. CALISTRAT și R. COSTIN

Toate forțele noastre pentru obținerea unor recolte bogate

Prășesc culturile

Printre primele gospodării agricole colective din regiunea Ploești care au terminat la timp și în bune condiții arăturile și însămînțările de primăvară sînt și gospodăriile agricole colective din satul Broșteni, comuna Ion Roată, raionul Urziceni, cea din satul Conduratu, comuna Baba Ana, raionul Mizil și cea din comuna Stîrbeiu, raionul Rîmnicu Sărat. Aceste gospodării au început lucrările de întreținere a culturilor de toamnă și primăvară.

La gospodăria agricolă colectivă „Ion Fonagy" din Broșteni, raionul Mizil, însămînțatul porumbului cît și al floarei soarelui s-a făcut la timp și după metoda avansată în cuiburi așezate în pătrat. Aceasta a făcut ca floarea soarelui să crească simțitor, necesitînd prima prașilă. Pînă la 10 mai, în această gospodărie s-a efectuat prima prașilă pe o suprafață de 15 ha. semănate cu floarea soarelui, evidențiindu-se echipele de cîmp, conduse de colectiviștii Mihai Danoi și Dumitru Constantin.

Și gospodăria agricolă colectivă din satul Conduratu, raionul Mizil, a executat prima prașilă pe o suprafață de 10 ha. semănate cu floarea soarelui.

De asemenea, colectiviștii din comuna Stîrbeiu, raionul Rîmnicu Sărat, au executat prima prașilă pe o suprafață de 10 ha. semănate cu floarea soarelui.

Ultimele semințe

PIATRA NEAMȚ. — (de la corespondentul nostru).

La gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din satul Serbești, raionul Piatra Neamț, se însămînțează acum ultimele semințe în cadrul campaniei agricole de primăvară.

Anul acesta, colectiviștii au mărit suprafața cultivabilă. Insămînțînd mai mult 5 hectare de grădină și 18 hectare cu plante furajere. In total ei au însămînțat peste 250 hectare, dintre care 15 hectare cu orz, 20 hectare cu ovăz, 4 hectare cu sfeclă de zahăr, 7 hectare cu floarea soarelui, 7 hectare cartofi, 66 hectare cu porumb etc.

Urmînd îndemnul partidului, colectiviștii au aplicat anul acesta metodele agrotehnice înaintate. In primele rînduri ale celor care au muncit cu entuziasm pentru folosirea acestor metode s-au aflat utemiștii și tineri ca Gh. C. Gavril, secretarul organizației de bază U.T.M., Constantin Chiriac, Constantin C. Bordei etc. Cu ajutorul lor, pe o suprafață de 20 hectare s-au plantat ardei, roșii și alte legume în ghivece nutritive și au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat 20 hectare cu porumb și 2 hectare cu cartofi.

Colectiviștii privesc cu bucurie ogoarele ce au prins să înverzească și se gîndesc la recolta îmbelșugată pe care o vor obține.

Fruntași pe raion

CONSTANȚA. — (de la corespondentul nostru, Ion Ghițuică).

„Să pornim întrecerea cu toate comunele din regiune. In întrecere să ne luăm ca obiectiv terminarea cît mai grabnică și în bune condiții agrotehnice a însămînțărilor de primăvară. Să luptăm ca în acest an să obținem recolte mult mai bogate la hectar prin aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice".

Așa au vorbit colectiviștii, țăranii întovărășiți și țăranii muncitori din comuna Ovidiu, raionul Medgidia, la adunarea populară odată cu declanșarea campaniei de primăvară.

Intr-un timp scurt, angajamentele au prins viață. Planul de însămînțări de primăvară a fost îndeplinit înainte de termenul stabilit și depășit cu 25 la sută. In sectorul individual, membrii întovărășirii și-au depășit și ei planul la însămînțarea porumbului cu 10 la sută, iar la plantele furajere cu 100 la sută. Primii care au terminat în întregime însămînțările de primăvară au fost membrii gospodăriilor colective „Lampa lui Ilici" din satul Ovidiu și „Ștefan Furtună" din satul Cocoșul.

Munca rodnică desfășurată de președintele sfatului popular (tovarășul Sevcenco Pavel) împreună cu secretarul sfatului popular (tovarășul Gurban Negoiță) cu sprijinul multilateral primit din partea organizației de bază U.T.M. din comună (al cărei secretar este tovarășul Cosîmbescu Florentin) a făcut ca comuna să se situeze fruntașă pe raion și chiar pe regiune.

De asemenea printre primii din raion care au început însămînțatul bumbacului au fost țăranii muncitori din comuna Ovidiu. In numai cîteva zile s-a însămînțat întreaga suprafață de 84 de hectare cu bumbac. Aceste rezultate au fost obținute datorită faptului că atît colectiviștii cît și țăranii muncitori cu gospodării individuale au continuat cu același avînt întrecerea socialistă și patriotică declanșată în cinstea zilei de 1 Mai. Fruntași la însămînțarea bumbacului pe comună sînt țăranii muncitori Aluaș Ion, Buramet Ionuț, Tudor Vioreanu din satul Ovidiu și țăranii muncitori Fătu Vanghele și Fatu Stere din satul Cocoșul.

Odată cu însămînțarea bumbacului au început și lucrările de întreținere a culturilor. Pînă acum s-a făcut prima prașilă pe o suprafață de 42 hectare floarea-soarelui — dintre care 7 hectare la gospodăria colectivă din satul Ovidiu, 25 hectare la gospodăria colectivă din satul Cocoșul și 10 hectare la întovărășirea agricolă. Fruntași la prașila floarei-soarelui sînt colectiviștii din Ovidiu și satul Cocoșul, care au terminat în întregime prașila întîia la floarea-soarelui.

Au terminat insămințările

Desfășurînd larg întrecerea socialistă și patriotică și îndrumați în permanență de organizațiile de partid, țăranii muncitori din raionul Sighișoara au terminat primii pe regiune campania însămînțărilor de primăvară.

In întreg raionul au fost arate 12.6.. hectare și s-a însămînțat cu diferite culturi o suprafață de 17.530 hectare.

Aplicînd în tot mai mare măsură regulile agrotehnice, colectiviștii și țăranii muncitori au folosit în primăvara aceasta peste 350 tone îngrășăminte chimice ca azotat de amoniu, superfosfat, precum și 65.000 tone îngrășăminte naturale.

Totodată, după noua metodă a semănării în cuiburi așezate în pătrat au fost însămînțate aproape 700 hectare cu cartofi și porumb. Suprafețe importante au fost însămînțate după această metodă de către colectiviști. Colectiviștii din Archita, de pildă, au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat 50 hectare porumb și 15 hectare cartofi.

In comuna Boiu, țăranii muncitori cu gospodării individuale au semănat și ei în cuiburi așezate în pătrat 85 hectare cu cartofi și porumb, situîndu-se astfel fruntași pe raion. Un frumos exemplu l-au constituit și țăranii muncitori membri ai întovărășirii agricole din cătunul Viilor, care au semănat întreaga suprafață de cartofi și porumb în cuiburi așezate în pătrat.

In raionul Sighișoara s-a acordat o atenție deosebită și cultivării plantelor industriale, însămînțîndu-se astfel o suprafață de peste 1.400 hectare cu cicoare, mac, sfeclă de zahăr, in și altele.

De asemenea, pentru a îmbunătăți aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe, în cuprinsul raionului au fost însămînțate pînă în prezent, 500 hectare cu legume și s-a pregătit terenul pentru încă alte 250 hectare.

In întrecerea socialistă se evidențiază gospodăriile agricole colective din comunele Zagar, Nadeș, Archita, Hetur, Hoghilag, Vulcan și cea din satul Prod. De asemenea în întrecerea patriotica s-au evidențiat țăranii muncitori din comunele Gogan, Sîntioana, Valchid, Archita care au primit și menținut drapelele de comune fruntașe în tot timpul campaniei agricole de primăvară terminînd însămînțările printre primii din raion, la 1 și 2 mai.

Din colectivul de tehnicieni al secției agricole a sfatului popular raional se evidențiază printr-o muncă de teren conștiincioasă, utemista Runceanu Lidia, tehniciană la punctul agricol Dumbrăveni, din raza căruia au terminat primele campania însămînțărilor de primăvară, cele mai multe comune, precum și tov. Crișan Ion de la secția agricolă care a muncit cu multă sîrguință pentru bunul mers al campaniei.

corespondent
MARCEL GRIGORIU

Roadele muncii avintate

In regiunea Oradea campania însămînțărilor de primăvară a fost terminată în seara zilei de 12 mai. In raioanele Salonta, Oradea și Alejd întrecerea socialistă și patriotică a cuprins majoritatea gospodăriilor agricole colective, precum și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale, ceea ce a făcut ca raioanele respective să se situeze în fruntea muncilor agricole.

In primăvara aceasta s-a dat o atenție deosebită executării lucrărilor după cele mai înaintate metode agrotehnice. In acest scop au fost însămînțate în întreaga regiune, în cuiburi așezate în pătrat, peste 8.530 ha., cu plante prășitoare. Astfel, gospodăriile agricole colective din comunele Vaida, Roșiori și Paloța din raionul Oradea, Săcuieni, Valea lui Mihai, Mădăraș, Batăr și Ianoșda din raionul Salonta, precum și gospodăria agricolă de stat din Salonta au însămînțat întreaga suprafață planificată cu porumb numai în cuiburi așezate în pătrat.

In primăvara aceasta s-au extins suprafețele cultivate cu porumb și cartofi. Planul însămînțărilor la porumb a fost depășit pe regiune cu 879 ha., iar la cartofi cu 721 ha.

O atenție deosebită s-a acordat lărgirii bazei furajere. In acest scop au fost însămînțate 2.217 ha. cu lucernă și 2.176 ha. cu trifoi.

Folosind timpul prielnic, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Oradea au început zilele acestea muncile de întreținere a culturilor. In frunte se situează raionul Beiuș unde s-au plivit din culturile de toamnă peste 12.000 ha., urmat de raionul Salonta unde s-au plivit peste 10.000 ha. Pe întreaga regiune s-au plivit pînă la 12 mai 37.186 ha. de culturi de toamnă și s-au prășit 1.178 ha.

In primele zile

In numeroase gospodării agricole colective din raionul Brăila, unde însămînțările au fost executate la timp, culturile s-au dezvoltat, iar acum colectiviștii au început lucrările de întreținere. La gospodăria agricolă colectivă din Scorțaru Vechi s-a început prima prașilă la floarea soarelui. Numai în prima zi de muncă s-au prășit 25 ha. Fruntași în munca de întreținere a culturilor sînt colectiviștii Vasile Datcu, Dumitru Ermeneanu, tinerele colectiviste Ioana Ionescu și Areclia Surdeanu. Zilele trecute, membrii gospodăriei agricole colective din Chișcani au început prășitul culturii de fasole. Muncitorii gospodăriei agricole de stat din Brăila au prășit numai pînă la 12 mai, 15 ha. de floarea soarelui, 30 ha. de sfeclă și 10 ha. de coreandru.

(Agerpres)

Congresul al III-lea al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov

Ajutorul și rezerva partidului

Articol scris special pentru «Scînteia tineretului»

Nu există întreprindere, școală, instituție mai mare, șantier de construcție, sat, gospodărie cooperatistă de muncă agricolă din Bulgaria, în care să nu activeze organizații ale Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov. (U.T.P.D.).

★

Mișcarea revoluționară a tineretului din Bulgaria are o istorie glorioasă. In rîndurile tineretului bulgar este larg cunoscută o fotografie făcută acum patru decenii: în ea este înfățișat un grup de tineri și printre ei Gheorghi Dimitrov. Sînt participanții la conferința constituantă a Uniunii Tineretului Muncitor Socialist — U.T.M.S. — (cea de a 40-a aniversare a acestei organizații a fost sărbătorită acum nu demult). Din primele zile ale existenței sale, mișcarea revoluționară a tineretului s-a dezvoltat, fiind însuflețită de grija partidului și a lui Gheorghi Dimitrov, care a fost reprezentantul C.C. al Partidului la conferința constituantă a U.T.M.S. Paginile istoriei mișcării tineretului sînt pline de fapte eroice. După primul război mondial, U.T.M.S. s-a transformat în Comsomolul bulgar. Era organizația de luptă a tineretului muncitor. Comsomoliștii au luat o parte activă la eroica răscoală din septembrie 1923 împotriva dictaturii fasciste. Mai tîrziu a fost creată o nouă organizație a tineretului revoluționar — Uniunea Muncitorească a Tineretului (R.M.S.) — cu care s-a contopit și Comsomolul din ilegalitate. Remsiștii au continuat cauza tovarășilor lor mai mari. Ei răspîndeau manifeste, participau la greve și demonstrații, la mișcarea pentru alianța cu U.R.S.S. In anii ocupației hitleriste remsiștii, la chemarea partidului, au luat din nou în mîini armele. Tinerii și tinerele au reprezentat 70 la sută din partizani..

Uniunea Tineretului Popular al lui Dimitrov, creată în anul 1947, după eliberarea țării de sub jugul hitlerist, a întrunit toate organizațiile tineretului aparținînd frontului patriotic. Ea a devenit moștenitoarea tradițiilor de luptă ale Comsomolului și R.M.S.-ului. Aceste tradiții trebuiau să fie continuate acum în noi condiții. Țara era liberă. Poporul bulgar a pornit pe drumul construirii socialismului.

★

Nu demult s-a făcut o dare de seamă asupra rezultatelor îndeplinirii primului plan cincinal dimitrovist. Aceste rezultate ne-au umplut de mîndrie și bucurie: planul cincinal a fost înfăptuit în patru ani. Primul plan cincinal a schimbat radical aspectul Bulgariei.

Bulgaria nouă este o țară industrială-agrară înfloritoare. Noi avem industria noastră grea, pe care n-am avut-o înainte. Noi producem metale feroase și neferoase bulgare, produse chimice și combine naționale. In anii planului cincinal — la fiecare două zile intra în funcțiune o nouă întreprindere industrială. 60 la sută din terenurile agricole lucrate au fost incluse în gospodăriile cooperatiste de muncă agricolă. In patria noastră au fost puse bazele trainice ale socialismului.

Tineretul a jucat un mare rol în cucerirea acestei glorioase victorii. Multe construcții din țara noastră poartă titlul de onoare de „Construcție a tineretului". Tinerii au construit căile ferate Pernic — (Dimitrovo) — Voluiac, Loveci—Troian, Liascoveț —Zlatarița; ei au lucrat la barajele „Gheorghi Dimitrov" și „Alexandr Stamboliiski". Ei sînt participanții principali la crearea noilor orașe industriale ca Dimitrovgrad, Rudozem, Madan.

Nu de mult a avut loc Congresul al VI-lea al Partidului Comunist Bulgar. Congresul a trasat poporului bulgar mari sarcini pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru continua îmbunătățire a situației materiale și culturale a oamenilor muncii. Fiecare zi ne aduce noi și noi știri despre eroismul în muncă manifestat de tineret la construcții. Clocotește puternică inițiativa tineretului. In primăvara aceasta, tinerii producători de legume din ocolia Plovdiv, urmînd exemplul comsomoliștilor sovietici, au început să folosească larg ghivecele nutritive pentru replicajul răsadurilor de legume, ceea ce va asigura o recoltă mai bună de legume. Din inițiativa organizației U.T.P.D., ei au preparat 2.600.000 ghivece. Mulți tineri și tinere le-au urmat exemplul. Uniunea Tineretului Popular al lui Dimitrov și-a luat angajamentul de a-i trimite pe cei mai buni membri ai săi la muncă pentru ridicarea nivelului creșterii vitelor în țara noastră. 7.200 de tineri și tinere au și devenit crescători de vite.

Se schimbă nu numai aspectul patriei noastre, — se schimbă și oamenii din ea. Crește o tînără generație plină de energie și forță creatoare. In anii luptei împotriva fascismului a crescut eroina Liliana Dimitrova. Ea a fost minunată conducătoare a tineretului revoluționar bulgar. Ea a știut să însuflețească tineretul în lupta pentru cauza partidului să-i arate minunatul său viitor, pentru a cărui înfăptuire luptau cei mai buni tineri din Bulgaria. Ea s-a consacrat în întregime luptei și a murit eroic cu pistolul în mînă luptînd cu sute de polițiști fasciști.

Acum este cunoscut și iubit în întreaga țară numele stahanovistei Liliana Dimitrova. Este o fată tînără, de 23 de ani. Ea s-a născut într-o familie săracă și și-a petrecut copilăria în lipsuri și mizerie. Victoria poporului i-a deschis drumul spre o viață fericită. Liliana a devenit udarnică, fruntașă în industria textilă. Ea a auzit și a citit mult despre exemplul muncitoarelor sovietice care deservesc în același timp mai multe mașini. De ce să nu încerce și ea? Și curînd succesele ei în muncă au uimit întreaga țară. Liliana a început să lucreze la 10—14—18 războaie. In ajunul Congresului al VI-lea al partidului, ea a trecut să lucreze la 30 de războaie. In prezent Liliana Dimitrova este Eroină a Muncii Socialiste și membră a C.C. al U.T.P.D.

Ambele Liliane sînt minunate reprezentante a două generații ale tineretului nostru popular, — a generației care a luptat împotriva condițiilor insuportabile de viață din anii dominației burgheze și a generației care își dedică toate forțele construirii socialismului.

Avîntul tineretului liber bulgar nu are margini. La 1 ianuarie 1953 ziarul „Narodna Mladej" a publicat răspunsurile tineretului la întrebarea: „Care sînt planurile voastre pentru noul an?". A trecut anul. Redacția s-a adresat din nou acelorași tineri și tinere. Ei au răspuns „Planurile s-au transformat în fapte, visurile — în realitate".

Pioniera Svetla Gheorghieva a devenit fruntașă la învățătură și a fost primită în U.T.P.D.. Studentul Ivan Dimitrov a terminat universitatea și a devenit agronom în scumpul său ținut al Dobrogei. Doi învățători Imtatca Așicova și Enver Amozov au alfabetizat și pe ultimii neștiutori de carte din raionul școlii lor. Baschetbolista Vania Voinova a participat la Festivalul Mondial al Tineretului de la București și a cucerit titlul de „Maestru al sportului".

Planurile s-au înfăptuit și visurile s-au realizat, pentru că tineretul nostru trăiește și crește sub aripa Partidului Comunist. Tinerii și tinerele sînt cetățeni cu drepturi egale ai Republicii Populare. 22 de membri ai U.T.P.D., care au obținut înalta încredere a poporului sînt membri ai Adunării Naționale.

Cresc legăturile internaționale ale tineretului bulgar. El a luat parte activă la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului de la București, care a întărit și mai mult prietenia cu tineretul întregii lumi și în special cu tineretul Republicii Populare Romîne. In anul acesta va avea loc în Bulgaria conferința internațională a studenților agronomi. O delegație a U.T.P.D. a vizitat Uniunea Sovietică pentru a cunoaște viața tineretului sovietic și munca Comsomolului.

★

Cu 40 de ani în urmă numai cîteva zeci de tineri și tinere intrau în rîndurile primei organizații a tineretului de la noi. Acum însă Uniunea Tineretului Popular al lui Dimitrov are un milion de membri. Uniunea este un ajutor activ al partidului în construirea socialismului. In ziua Congresului în capitala Bulgariei s-au adunat trimișii tineretului din toate colțurile patriei noastre. Ei vor exprima hotărîrea tinerei generații din R.P. Bulgaria de a merge mereu înainte sub steagul de luptă al partidului pe drumul socialismului și comunismului.

DIMITĂR GHEORGHIEV
Redactor al ziarului „Narodna Mladej", organ al C.C. al U.T.P.D.

Sporim mereu calitatea produselor noastre

In luna aprilie a acestui an am obținut o depășire a procentajului de calitate cu 1,3 la sută, pe lîngă alte succese realizate împreună cu brigada, așa cum au fost economiile în valoare de 1363,61 lei și depășirea de plan cu 16,87 la sută.

Mă bucur acum de succesele brigăzii, ca fiecare tovarășă din brigadă. Aceste bucurii mă răsplătesc pe deplin pentru drumul anevoios pe care l-am străbătut.

Imi amintesc de timpul cînd brigada pe care o conduc era codașă. Pe atunci nici eu nu munceam mai bine. Priveam cu invidie succesele brigăzii utemiste nr. 5. Nici pe responsabila ei, Trăistaru Iordana, nu o priveam mai bine. Ele dădeau lucru de calitate superioară, cu o productivitate crescută față de plan. In brigada mea fetele se certau, mai întîrziau de la lucru, iar eu le zoream mereu:

— „Mai repede dacă vreți s-o luăm înaintea altora". Dar, degeaba. Treaba tot nu mergea.

Tocmai cînd mă frămîntam mai mult, a apărut în presă Hotărîrea Plenarei lărgite a Comitetului Central al P.M.R. din august 1953. Am studiat-o împreună cu membrele brigăzii și mi-am dat seama că o serie de sarcini concrete, ne revin și nouă. Nu mai mergea cu văicăreala. Trebuia să luăm munca de la început și altfel decît pînă atunci. M-am gîndit să stau de vorbă cu tovarășa secretară a organizației de partid din secție, Stoian Elena. Ea mi-a dat primul ajutor în muncă. M-a învățat cum să organizez lucrul, cum să pătrund mai bine în inima fiecărei tinere. Cu alte cuvinte să mă apropii mai mult de tovarășele mele de muncă. Abia acum înțelegeam ce rost au toate acestea. Am trecut chiar și pe la responsabila brigăzii nr. 5. Spre mirarea mea, mi-a arătat ca la cea mai bună prietenă a ei, ceea ce făcuse pentru îmbunătățirea muncii. I-am mulțumit și m-am apucat de lucru. In timpul după amiezelor, citeam. Am citit cîteva cărți tehnice, care vorbeau despre metodele sovietice și posibilitățile aplicării lor în muncă. Am hotărît cîteva zile mai tîrziu să ținem o consfătuire în care să propun aplicarea metodelor sovietice Ciutchih, Hrisanova și Corabelnicova. Consfătuirea promitea să dea rezultate pe care de altfel le așteptam. Lichidarea întîrzierilor, și lucrul executat cu mai multă atenție, au constituit principalele obiective ale consfătuirii noastre.

Chiar din primele zile cu disciplina am început să stăm bine. Tinerele veneau cu 5—10 minute mai devreme, timp în care-și organizau locul de muncă și respectau programul de lucru. Insă în ceea ce privește sporirea calității, numai unele înțeleseseră așa cum trebuia. Celelalte erau învățate cu vechiul obicei.

M-am uitat cum muncește fiecare. La operația „călcat gata" Staicu Alexandrina și Trușcă Maria nu-și făceau datoria. Prima, călca costumașe marinărești de copii, pe față. In acest fel ieșea un fel de lustru neplăcut la vedere. La fel, cea de a doua dădea odată, de două ori cu fierul de călcat pe manșete și cu asta era mulțumită. Costumașele însă tot cocoloșite ajungeau la control.

Nu mai puțin supărătoare era atitudinea tinerei Trușcă Constanța. Cînd îi arătam că nu prinde bine la pantaloni căptușeala, îmi spunea:

— In definitiv tovarășă Rotaru, ce aveți cu mine? Pînă în prezent am lucrat bine și acum nu? Dar retușiera ce o să facă, să stea degeaba? Și pentru că nu mă înțelegeam deloc cu ea, în pauza prînzului am chemat secretara biroului organizației de secție U.T.M. și un grup de tovarășe mai bune cum erau Diaconu Paula — maistru de bandă, Popa Maria, Rotaru Sofia și am început să discutăm cu dînsa.

— Acesta nu poate însemna un lucru de bună calitate — i-a arătat secretara Tanelian Georgeta. Poate și tu vei avea vreun copil care să poarte astfel de costumașe. Ce i-ai răspunde dacă te-ar întreba: cine din fabrică lucrează în felul acesta?

Critica și-a atins ținta. De atunci începu să fie mai atentă. In cîteva zile, calitatea lucrului executat de ea crescu simțitor. Pășeam hotărîte pe un drum nou. Tovarășele Cernaf Maria, Drăghiță Viorica, Popa Maria, Barbu Victorița și altele deveniseră ajutoare prețioase în brigadă.

Multe dintre ele munciseră rău altă dată. De pildă, Drăghiță Viorica cînd surfila manșetele la mîneci, executa operația strîmb, iar Barbu Victorița de la operația cusut nasturi nu se îngrijea să coasă nasturii în dreptul butonierelor. Chiar eu, care lucram la operația de montat suitaș, m-am îngrijit de a cum să montez mai drept și cu un aspect mai plăcut materialul. Cînd tovarășa șefă de secție mi-a spus că lucrez ca o artistă, am obiectat și nu mi-a venit să cred. E drept că brigada nr. 5 rămăsese în urmă, dar asta nu însemna că tovarășa șefă avea perfectă dreptate. Mai aveam încă multe de făcut.

Trebuia să punem mai mult accent pe economii, deoarece ne luasem angajamentul să folosim metoda sovietică Lidia Corabelnicova.

La operația mea era îngăduit să pierd la fiecare costum cîte 2—3 cm. de suitaș. Dacă s-ar fi folosit montarea suitașului prin coasere continuă la 2-3 din bucățile componente fără a întrerupe ața, s-ar fi realizat o economie prețioasă. Ața se putea de asemenea economisi și ea. La cusutul nasturilor, fără a dăuna executării în bune condițiuni a acestei operații, se putea face încă o economie însemnată de ață.

Eu știam ce am de făcut. Trebuia însă antrenat și colectivul brigăzii. Pentru aceasta m-am sfătuit cu tinerele Rotaru Sofia, Andrei Gheorghina, Tache Florica și altele. Cu ajutorul lor, am trecut la o organizare concretă a muncii. Atît ele cît și eu arătam tinerelor din brigada noastră cum trebuie să prindă firul la fiecare operație, cum trebuie să treacă de la o bucată de ansamblu la cealaltă fără a scoate lucrul de la mașină etc. Acestea erau de fapt chiar economiile. Firul nu se mai rupea des.

Continuînd să muncim în acest fel, în luna decembrie 1953 am reușit să dau cu brigada mea primele confecții de calitate superioară, avînd planul depășit cu 200 bucăți costumașe și economii de ață și suitaș din care să lucrăm încă mult timp.

Erau primele noastre succese. Pentru ca tinerele să nu se mulțumească cu acestea, le-am propus în prima consfătuire de brigadă să muncim în așa fel în întrecerea socialistă în care ne aflam încadrate și noi, încît să nu dăm ocazie nici uneia dintre brigăzi să ne-o ia înainte. Se înțelege că membrele brigăzii nu au avut nimic de obiectat. Ba pot spune că din contră au primit cu entuziasm această propunere.

Așa se face că în luna ianuarie am reușit să avem o depășire de calitate de 1,9 la sută, ceea ce însemna o creștere cu un procent față de luna decembrie. Aceste succese au fost continuate pînă azi și le vom continua cu siguranță și de acum încolo.

Lucrul cel mai important însă îl constituie faptul că în sectorul tineretului, sector în care muncesc și eu, lucrul se schimbă des. Astfel, la începutul lunii aprilie, am trecut la executarea unor rochițe tip marinar pentru fetițe. Nu ne-a fost ușor să lucrăm de la început bine. Insă prin faptul că m-am interesat îndeaproape de organizarea muncii la fiecare operație, lucrul a ieșit tot de calitate superioară. Așa se face că produsele noastre sînt astăzi de cea mai bună calitate.

După părerea mea, fiecare dorește să lucreze din ce în ce mai bine, pentru a fi cît mai folositor celor din jur. Costumele de marinar pentru băieți și fetițe sînt foarte căutate. De aceea, la începutul lunii mai am hotărît să aplicăm metoda Lidiei Savelieva.

Economiile noastre pe primul trimestru al anului 1954 se ridică la 2011,81 lei. Continuînd cu aceste economii, folosind pe lîngă metodele Ciutchih, Hrisanova și Lidia Corabelnicova, metoda Lidiei Savelieva, brigada utemistă nr. 6 de care răspund, va reuși să realizeze pentru copiii oamenilor muncii produse mai ieftine și de bună calitate.

ROTARU ȘERBANA

responsabila brigăzii utemiste nr. 6 de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" București

Cu dalta și ciocanul

Ușa

Am văzut în viața mea multe uși.. și din lemn și din fier și cu geamuri și fără, le-am deschis, le-am închis și pe o parte și pe alta. Cea mai interesantă mi s-a părut ușa clasei mele. Și știți de ce? Pentru că mi-a vorbit într-o zi.

— Scîrț, scîrț! mi s-a plîns ușa. De ce mă chinuiesc oare elevii în așa hal? Niciodată nu mă pot odihni. Legea voastră, a oamenilor, e așa: lucrați ziua și vă odihniți noaptea. A noastră, a ușilor de la școală, e să lucrăm în recreație și să ne odihnim în timpul orei.

— Și de ce nu te odihnești în oră, dragă ușă?

— Cum să mă odihnesc? După ce a intrat profesorul mă întorc și eu pe partea cealaltă să trag un pui de somn. Dar n-am închis bine ochii și deodată, „scîrț, scîrț", mă deranjează elevul Ciobanu Gh. „Unde ai fost"? îl întreabă profesorul „Păi... să vedeți, am fost la fratele meu din anul III să-i duc o batistă". Și iar dau să ațipesc puțin. Dar peste cîteva clipe, „scîrț-scîrț", intră în clasă elevul Rascarache Gh. „Vă rog să mă iertați, mi-am uitat papucii în sala de gimnastică și m-am dus să-i iau". Și peste alte cinci minute, apare elevul Alexei L. „Eu am avut de terminat ceva la gazeta de perete a școlii. Acum sînt gata". Și se așează zgomotos în bancă, ba mai face și tărăboi prin clasă: „Ce ați făcut pînă acum? Despre ce s-a vorbit? Pe cine l-a ascultat"? Și uite — așa tot mereu. Ce zici, se mai poate odihni cineva în felul ăsta?

Intr-adevăr tare chinuită mai este și ușa clasei unde țin cursurile elevii indisciplinați din anul IV, Școala medie tehnică sanitară din Iași.

Corespondent
GHIORGHIEȘ MIHAILA

Tineri și tinere, înscrieți-vă în școlile S.F.U.!

Direcția Generală a Recrutării și Repartizării Forțelor de Muncă, anunță că începînd de la data de 10 mai 1954 și pînă la data de 10 iunie a.c., se fac înscrieri pentru școlile S.F.U. cărbune și S.F.U. construcții din întreaga țară.

In școlile S.F.U. ale căror cursuri au o durată de 6 luni, elevii primesc în mod gratuit hrană, cazare, îmbrăcăminte și încălțăminte pe toată durata școlii. De asemenea ei primesc în mod gratuit cărți școlare, material educativ și cultural, precum și transportul pe C.F.R. de la domiciliu la școală și de la școală la întreprinderea unde sînt repartizați.

Elevii școlilor S.F.U. construcții, primesc în primele două luni de școală o indemnizație lunară de 50 lei, iar în celelalte patru luni primesc 70 la sută din contravaloarea muncii depusă în timpul practicii. Elevii școlilor S.F.U. cărbune primesc 60 lei lunar în primele două luni de școală, iar în celelalte patru luni 50 la sută din contravaloarea muncii depusă în timpul practicii.

Se pot înscrie la aceste școli tineri și tinere între 16—25 ani pentru S.F.U. construcții, iar pentru S.F.U. cărbune, între $17\frac{1}{2}$—25 de ani.

Cei ce doresc să se înscrie în școlile S.F.U. trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

— să fie sănătoși

— să fie știutori de carte,

— să aibă cartea de muncă (cei care au mai fost angajați)

— să aibă buletinul de identitate.

— să aibă dovada de stare materială (pămînt).

— să aibă livretul militar (pentru cei care au satisfăcut stagiul militar).

Inscrierile pentru școlile S.F.U. se fac prin Birourile Raionale de Recrutare și Repartizare a Forțelor de Muncă, care funcționează în fiecare reședință de raion din țară.

Jurnal artistic

„Vassa Jeleznova" pe ecran

In prezentarea realizărilor teatrale de seamă, cinematografia sovietică folosește pe lîngă filmele-spectacol, genul filmelor artistice care transpun nemijlocit pe ecran una sau alta din capodoperele dramaturgiei universale. Așa a fost filmul „Revizorul", așa este și ultima creație de acest fel „Vassa Jeleznova", după cunoscuta piesă a lui Gorki.

Interpretată cu o măiestrie artistică desăvîrșită de către artista poporului din U.R.S.S., V. Pașennaia, Vassa Jeleznova ne este înfățișată în film, așa cum a creat-o Gorki o femeie de o rară energie, inteligentă și ambițioasă, din care însă capitalismul a făcut o [illegible]. Bogăția și expresivitatea mijloacelor artistice întrebuințate de creatori pentru a pune în evidență conținutul bogat în idei al piesei, trăirea profundă a [illegible] care se evidențiază prin fiecare gest, prin privirea vie și expresivă, dar totodată neliniștită, trădînd o adîncă și zbuciumată viața lăuntrică, fac de neuitat figura Vassei Jeleznova. Aceasta este principala calitate a filmului.

Este extrem de interesant însă felul cum regizorul L. Lucov, fără a interveni în textul și în construcția dramatică a subiectului, a creat, folosind cu pricepere posibilitățile pe care le oferă filmul, atmosfera specifică timpului în care se petrece acțiunea, reliefînd caracterele omenești și contrastul între clasele sociale din Rusia de la începutul secolului XX.

Posibilitatea de care dispune filmul de a aduce în fața spectatorilor scene, peisaje și imagini care nu pot fi văzute în spectacolul teatral, a fost folosită la maximum. Filmul începe cu prezentarea, în cîteva planuri scurte, a orașului de pe Volga cu case părăginite, cu forfota hamalilor, cu zecile de cîrciumi, orașul unde crește și se dezvoltă întreprinderea de navigație Jeleznov. Vedem zeci de șlepuri și ambarcațiuni care poartă bogățiile Rusiei pe apa liniștită a Volgăi, docuri și antreprize, hamali și polițiști, oameni cu spatele încovoiat de poveri, trăsuri luxoase; apoi trece prin fața noastră și intră în casă, impunătoare și energică, dominînd parcă întreaga lume, aceea care cu mînă de fier conduce uriașa întreprindere: Vassa Jeleznova. In acest mod locul acțiunii, condițiile și atmosfera sînt cum nu se poate mai bine precizate, creîndu-se o bună premiză pentru începerea și desfășurarea conflictului.

Cu totul opusă acestui tablou este scena morții Vassei și finalul filmului. In timp ce Vassa, doborîtă de un atac de inimă, se luptă cu moartea, familia ei chefuiește într-o încăpere alăturată de unde se aude un cîntec deșănțat de beție. Vassa Jeleznova este arătată de Pașennaia în lupta cumplită împotriva morții. Pe fața ei vedem întipărite nu numai frica de moarte, ci și teama că averea, întreprinderea, opera întregii vieți va fi pierdută dacă va încăpea în mîinile nevolnicilor săi copii, sau a chefliului Hrapov.

Orice împotrivire în fața morții este însă zadarnică și viața Vassei se stinge.

Cadrul următor al filmului ne arată un splendid tablou al dimineții. Deasupra Volgăi răsare soarele luminînd încetul cu încetul vasele, șlepurile, cheiurile. Muncitorii din port încep ca de obicei lucrul. Ei cară saci, poveri istovitoare, dar cîntă... Și cîntecul crește, crește tot mai puternic, înălțîndu-se odată cu soarele deasupra pămîntului, vestind parcă nașterea unei lumi noi.

In film au fost rezolvate în chip ingenios și trecerile între acte. Foarte interesantă este de exemplu trecerea de la primul la cel de al doilea act. Otrăvit de soția sa, Jeleznov, moare. Vassa după ce iese din camera lui, se închină liniștită și se duce apoi la fereastră să privească afară. E toamnă. In grădină se vede o bancă singuratică stînd în bătaia ploii. Imaginea următoare arată aceeași grădină, primăvara. Coroanele mestecenilor au înfrunzit. Aparatul coboară încet și o vedem pe Vassa stînd pe terasa din grădină, înconjurată de familia ei. In fund se zărește Volga pe care alunecă șlepuri. In felul acesta sînt sugerate spectatorilor trecerea timpului și stările sufletești ale Vassei, fiind evitate trecerile brusce, inerente în teatru.

Pentru a aprofunda caracterele personajelor, autorii filmului s-au folosit de asemenea de mijloacele specifice pe care le oferă numai arta cinematografică. Ei au introdus fragmente care nu sînt indicate în text — și nici nu se puteau petrece pe scenă — dar care conturează și mai plastic caracterele personajelor. Firea bețivului Hrapov, fratele Vassei, (artistul M. Iarov), este pusă în lumină de la început, printr-un amănunt semnificativ: îl vedem venind acasă spre dimineață, într-o trăsură. Alături de el, o femeie de stradă, pe jumătate beată, de care Hrapov se desparte afectuos. Cîntînd și clătinîndu-se, el intră apoi în casă.

Un exemplu și mai concludent îl constituie caracterizarea Vassei în acțiunea de conducere a întreprinderii. Poliția amenință confiscarea mărfii de pe un șlep pe motivul călcării unor reguli comerciale. Nicăeri piesa nu ne dă prilejul de a vedea aceasta. O aflăm doar din text. Și iată ce ne arată filmul: ...Seară. Printre muncitorii din port care își pregătesc de mîncare în jurul focurilor sau își zvîntă hainele, o zărim pe Vassa urcîndu-se pe vaporul păzit de autorități. Se apropie de polițiști. Unul scoate șapca și privește semnificativ în sus; Vassa îi aruncă bani în șapcă. Polițistul și-o pune în cap și salută respectuos. La fel este mituit și celălalt „apărător al ordinei".

Fără a se folosi un singur cuvînt sînt caracterizate în această scenă, nu numai unele trăsături ale Vassei, ca operativitatea, energia, sau priceperea ei de a se descurca, ci se demască totodată corupția poliției țariste, se dezvăluie viața grea a muncitorilor sub călcîiul unor asemenea tirani.

Contribuția creatorilor filmului nu se limitează numai aici. Pe tot parcursul acțiunii, regizorul L. Lucov a știut să găsească nenumărate alte mijloace de a ascuți dramatismul situațiilor.

E suficient să amintim numai un exemplu: în discuția cu Vassa, la un moment dat Rașel privește fotografia copilului ei pe care Vassa îl reține cu forța pentru a face din el moștenitorul firmei Jeleznov și continuatorul operei sale. Vedem tabloul copilului, apoi pe Vassa care spune: „Nu ți-l dau!". Mișcarea aceasta subliniază odată mai mult că Vassa își urăște nora și stă în calea fericirii ei.

Celelalte mijloace și posibilități ale cinematografului cum ar fi culoarea bogată în nuanțe, integrarea în film a peisajului, unghiurile interesante de filmare, sunetul etc., slujesc de asemenea adîncirii miezului de idei al piesei.

Ecranizarea celor mai valoroase spectacole de teatru a început să fie tot mai frecventă în cinematografia sovietică, tocmai datorită avantajelor pe care le prezintă în redarea mai aprofundată și mai dinamică a pieselor. Excepțională realizare pe acest tărîm, adevărat izvor de învățăminte pentru cineaștii și artiștii noștri, filmul „Vassa Jeleznova" mărturisește odată mai mult bogăția resurselor artei cinematografice.

MIRCEA DRAGAN

Pregătiri în vederea deschiderii băilor Slănic

Multă agitație mai e în aceste zile la băile Slănic, din raionul Tg. Ocna. Se fac ultimele pregătiri în vederea primirii sutelor și miilor de oameni ai muncii care vor veni să-și îngrijească anul acesta sănătatea. In primele rînduri ale acelora care caută să pregătească condiții cît mai bune celor ce vor veni să se odihnească și să se trateze aici se află și tineri îndrumați de organizația de bază U.T.M. Astfel utemiștii și tinerii de la Intreprinderile Balneare Slănic au depus zeci și sute de ore de muncă voluntară pentru curățirea minunatului parc din localitate, pentru amenajarea instalațiilor etc. Cu mare avînt se pregătesc de asemenea să facă față sarcinilor sporite și cele trei brigăzi utemiste de aici. Brigada nr. 1 de la atelierul de întreținere condusă de tov. Bernat Cornel, s-a situat de mult în fruntea luptei pentru economii. Ea a lucrat diferite piese din deșeuri și alte materiale recuperate, a ajutat serios la construirea din resurse locale a unui aparat de sudură electrică, la recondiționarea unui strung etc, și acum lucrează la construirea unui marcator pentru însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat și a unei pompe pentru udat grădina de zarzavat necesară gospodăriei anexe. Membrii brigăzii, îndrumați de comunistul Ciangău Anton, aplicînd inițiativa comunistului Badea Ion au reparat instalația de calorifer și au completat-o cu o instalație de produs apă caldă, realizînd economii de peste 20.000 lei. In toate aceste acțiuni s-a evidențiat strungarul utemist Apostol Niculaie, și tovarășul Butricaru Nicolaie. Brigada nr. 2 din sectorul medical condusă de tovarășa Axente Ana se pregătește de asemesea să aplice cu succes cunoștințele sporite și experiența pe care a dobîndit-o în mînuirea aparatelor de raze, hidroterapie etc.

Nu cu mai puțină nerăbdare așteaptă deschiderea sezonului membrii brigăzii a 3-a de bună deservire de la cantina condusă de tovarășul Maftei Constantin care avînd în frunte tovarăși ca Nenu Ana, Ionel Anica, Tugurlan Maria și altele și-au îndeplinit întotdeauna în bune condițiuni sarcina de a hrăni consistent pe cei veniți la odihnă și au fost răsplătiți cu multe laude și cuvinte de mulțumire în condica de sugestii din partea acestora.

Slănicul se gătește pe zi ce trece, se face tot mai frumos. In curînd vor răsuna aici glasurile vesele a sute de muncitori și funcționari veniți la odihnă. Pentru ca aceste zile să fie cît mai plăcute celor ce se vor bucura de ele, muncesc cu însuflețire utemiștii și tinerii de la Intreprinderile Balneare Slănic.

B. DUMITRESCU

corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Noi succese ale textiliștilor din Buhuși

In toate secțiile fabricii de postav din Buhuși muncitorii vîrstnici și tineri desfășoară larg întrecerea socialistă pentru a da oamenilor muncii mai multă pînză de bună calitate.

In ultima perioadă au fost realizate noi succese. In secția țesătorie bumbac tovarășul Aurel Chiriac fruntaș în întrecerea socialistă și-a depășit norma cu 59 la sută, Moise Natalia cu 38 la sută, Casîn Olga cu 41 la sută, iar utemista Bîrzu Profira lucrează în contul lunii iulie 1954.

Exemplul acestor fruntași în producție a fost urmat de tinerii care muncesc în secția țesătorie lînă. Aplicînd metodele Ciutchih, Jandarova și Ilicev-Vlasov, fruntașii în întrecerea socialistă Bulgaru Maria, Plugaru Tinca și Moise Nicolae au realizat o depășire de normă de peste 40 la sută.

Succesele obținute de muncitorii de la fabrica de postav din Buhuși se datoresc și faptului că comitetul organizației de bază U.T.M. se preocupă de antrenarea utemiștilor și tinerilor în întrecerea socialistă.

Corespondentă
VIRGINICA PINTILIE

ACTIVITATE CREATOARE

Pe marginea celei de a II-a conferințe pe Capitală a cercurilor științifice studențești

N. Dinulescu
prim locțiitor al ministrului învățămîntului

Economia noastră națională cere pe zi ce trece specialiști cu o tot mai înaltă calificare, capabili să rezolve în mod creator și independent problemele complexe ale producției. Institutele de învățămînt superior au tocmai această misiune.

Grija crescîndă a partidului și guvernului nostru pentru dezvoltarea învățămîntului face ca tot mereu condițiile de învățătură ale studenților să se îmbunătățească. In patria noastră există toate posibilitățile ca tinerii capabili și dornici de învățătură, să urce pe culmile înalte ale științei, să devină specialiști, oameni de știință, artă și cultură.

Tinerii studenți de azi, specialiștii de mîine, trebuiesc obișnuiți încă din anii studenției cu cercetările științifice, încă de acum trebuie dezvoltată la ei dragostea față de aceste cercetări, dorința de a contribui la dezvoltarea științei, la descoperirea și răspîndirea noului. Cercetătorii cu experiență, profesorii, oamenii de știință, trebuie să împărtășească tinerilor începători bogata lor experiență. Și aceasta se realizează cu succes astăzi în institutele noastre, la cursuri și seminarii, în timpul practicii. Dar munca științifică a studenților nu se poate limita numai la orele de curs. Pentru a înarma pe viitorii ingineri, pedagogi, medici ai patriei noastre cu știința înaintată, pentru a-i ajuta să rezolve în mod creator cele mai grele probleme ale producției, cît și problemele teoretice actuale sau de perspectivă, este nevoie de o muncă intensă, de preocupare serioasă și continuă pentru cercetări.

Experiența sovietică a ajutat la rezolvarea acestei probleme. După exemplul cercurilor științifice ale studenților sovietici, au fost organizate în institutele noastre de învățămînt superior, asemenea cercuri.

La cea de a doua conferință științifică studențească din Capitală, a ieșit cu prisosință la iveală creșterea interesului studenților pentru cercurile științifice, pentru activitatea interesantă care se duce în aceste cercuri.

Anul acesta numărul cercurilor din Capitală este de peste 160 în comparație cu 126 cît era în anul universitar 1952—1953, iar numărul membrilor a crescut de la 2600 la 4300. Cele 74 de lucrări prezentate în cadrul recentei conferințe, calitatea lor, problemele care le-au ridicat, dezbaterile care au avut loc, ilustrează de asemenea interesul crescînd al studenților pentru munca științifică creatoare.

Un eveniment care merită remarcat este că anul acesta s-a trecut pentru prima oară la organizarea asociațiilor științifice studențești, formă superioară de organizare a muncii științifice. Ele vor contribui la dezvoltarea activității de cercetare științifică a studenților, la o mai bună organizare a cercurilor, la generalizarea și popularizarea experienței lor.

Anul acesta a existat o mai mare preocupare a catedrelor pentru desfășurarea unei munci științifice de adîncime. Tematica cercurilor a fost alcătuită cu mai multă atenție, ținîndu-se seama de posibilitățile reale, iar munca științifică a fost îndreptată în spre adevăratul ei scop: deprinderea studenților cu activitatea științifică independentă, aprofundarea cunoștințelor predate la cursuri și rezolvarea unor probleme noi, de mare importanță pentru producție.

La conferință, cele 11 secții în care au fost prezentate lucrări valoroase ale studenților, au cunoscut o largă participare a studenților noștri și a cadrelor didactice.

Activitatea susținută a uzinelor, a gospodăriilor agricole de stat și colective, ridică în fiecare zi probleme la care oamenii de știință și însăși studențimea noastră trebuie să le dea răspuns. Pentru a obține succese în munca de cercetare, legătura cu practica constituie o condiție indispensabilă. Acest lucru a fost realizat de multe cercuri științifice studențești.

Cercul științific agrotehnic din Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" de pildă, s-a remarcat printr-o activitate susținută și, în urma deplasărilor făcute pe teren și a studiului aprofundat, a reușit să rezolve problemele propuse. Referatul prezentat de acest cerc cu titlul „Contribuții la studiul agro-pedologic al solului din gospodăria agricolă colectivă „Pămînt desțelenit" din comuna Mircea Vodă, aduce o contribuție importantă la cunoașterea solului din punct de vedere agropedologic. Aceasta permite o stabilire rațională a asolamentului, o mai bună organizare a teritoriului gospodăriei, făcînd în același timp o serie de recomandări practice, menite să contribuie la ridicarea producției agricole și să întărească gospodăria agricolă colectivă.

Strîns legate de problemele dezvoltării agriculturii au fost și cercetările unor cercuri științifice de la I.S.E.P. „V. I. Lenin", a căror activitate a crescut serios în anul acesta.

Cercetările legate de folosirea rezervelor interne în gospodăria agricolă colectivă „Zorile" din comuna Grădinari regiunea București, au dus la o serie de concluzii practice de valoare în ceea ce privește profilul producției acestei gospodării. Aceeași orientare justă a activității cercurilor științifice se reflectă în cercetările legate de descoperirea posibilităților de mărire a producției globale și a producției-marfă în gospodăriile mici și mijlocii, întreprinse de un cerc științific de la I.S.E.P. „V. I. Lenin".

Lucrări de importanță practică, în strînsă legătură cu sarcinile trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, au fost elaborate și în cadrul Institutului de industrie alimentară. Așa este lucrarea „Studiul maturizării făinei de grîu de diferite extracții", care aduce un aport real la rezolvarea problemei propuse; de asemenea lucrarea „Cercetări în vederea folosirii pepsinei la fabricarea brînzeturilor", prezentată de cercul științific de pe lîngă catedra de Microbiologie și Industria laptelui care are aplicație în practică.

Realizări ale cercurilor noastre științifice găsim în foarte multe alte specialități. Ele reflectă interesul pe care tineretul nostru studențesc l-a manifestat în cercetările întreprinse.

Astfel, în sectorul științelor chimice, trebuiesc remarcate o serie de lucrări, cum ar fi: „Studiul reducerii pierderilor de solvenți într-o instalație de solventare a uleiurilor", prezentată de cercul științific de pe lîngă catedra de „Procese și aparate" de la Institutul de Petrol și Gaze, lucrare valoroasă ale cărei rezultate se aplică în producție și care urmărește reducerea pierderilor de solvenți într-o instalație de rafinare a uleiurilor cu furfurol, în vederea reducerii prețului de cost al uleiurilor solventate. De asemenea lucrarea „Sinteze de acizi grași nesaturați din fracțiuni parafinoase de țiței", lucrată în cadrul cercului științific studențesc de pe lîngă catedra de Chimie organică a Universității „C. I. Parhon" din București, aduce o frumoasă contribuție la rezolvarea problemei propuse și prezintă unele observații originale în privința transformării acizilor grași sintetici saturați, în acizi grași sintetici nesaturați.

In sectorul științelor tehnice au fost prezentate de asemenea o serie de lucrări de valoare care dovedesc maturitate în cercetările întreprinse de către autorii lor.

Așa de pildă este lucrarea „Generatori de impulsuri de înaltă tensiune", realizată în cadrul cercului de energetică de la Institutul Politehnic care cuprinde o analiză a variatelor scheme pentru obținerea tensiunilor de impuls, necesare studiului, construirii și probării instalațiilor electrice de înaltă tensiune, pentru dezvoltarea în ritm vertiginos a electrificărilor în tehnica modernă.

Este interesantă și folositoare lucrarea „Studiul unui dispozitiv de semnalizare automată la gararea trenurilor prin împingere în stațiile terminus", prezentat de cercul științific studențesc al Facultății de telecomunicații din Institutul de căi ferate „Gh. Gheorghiu-Dej", care urmărește ușurarea condițiilor de muncă ale personalului, prin mărirea siguranței de funcționare a instalațiilor.

Lucrările prezentate în secția de Geologie — Geografie se caracterizează prin aceea că se bazează pe observații făcute pe teren, pe studii de laborator și calcule laborioase executate individual sau de colective de studenți. Așa au fost de exemplu, lucrarea „Cercetări în Valea Buzăului între Cislău și Nehoi", prezentată de Cercul de pe lîngă secția de prospecții geologice din Institutul de mine, lucrarea „Studiul geologic ingineresc, privind amenajarea rîului Colentina între Tei și Cernica", întocmită de un colectiv bine închegat în cadrul cercului de Geologie inginerească din Institutul de mine.

In secția de Fizică-Matematici au fost prezentate o serie de lucrări teoretice bune, cum ar fi lucrarea „Integrabilitatea riemanniană într-un punct" lucrare care aduce unele idei originale interesante.

Din lucrările prezentate la secția medicală reiese că există reale posibilități pentru dezvoltarea activității științifice a studenților de la Institutul de Medicină și Farmacie. S-au evidențiat lucrările „Blocada novocainică la copii" și „Pneumoniile interstițiale", ambele prezentate din partea cercurilor Facultății de pediatrie și lucrarea „Metodica cercetării problemelor sanitaro-epidemice dintr-un centru populat", prezentată din partea cercurilor Facultății de igienă.

Teme interesante prin conținutul lor și prin modul de cercetare au fost dezbătute și în cadrul secției de Literatură și limbă.

Așa a fost lucrarea „Revistele satirice conduse de B. P. Hașdeu" prezentată din partea Facultății de filologie.

De asemenea, o lucrare interesantă a fost lucrarea „Studiul tipului de sistem nervos la școlarii din ciclul II" elaborată în cadrul Facultății de filozofie și prezentată în cadrul secției de științe școlare.

O mențiune specială merită lucrările prezentate de Institutul „Maxim Gorki", un institut tînăr, care însă a reușit să mobilizeze studenții în cercurile științifice, reușind să prezinte astăzi conferinței lucrări merituoase.

In institutele noastre există desigur și alte realizări în ceea ce privește activitatea științifică a studenților. Aceste mlădițe ale noului care se dezvoltă și cresc în activitatea institutelor noastre de învățămînt superior, trebuiesc cultivate cu grijă și încurajate să prindă rădăcini adînci în viața școlii noastre superioare. De aceea, conducerile institutelor au datoria să sprijine traducerea în practică a celor mai importante realizări ale cercurilor științifice. Este îmbucurător să constatăm că cele mai bune realizări au fost obținute în acele cercuri științifice de care catedrele de specialitate s-au preocupat îndeaproape.

Un sprijin important pot găsi conducerile instituțiilor noastre, pentru atragerea studenților la munca științifică, în organizațiile de U.T.M., care și în acest an au dat un ajutor serios în ceea ce privește activitatea studenților în cercurile științifice, ca și în organizarea în bune condițiuni a conferințelor cercurilor științifice.

Cu toate aceste realizări importante obținute în munca cercurilor științifice studențești din București, în activitatea acestora se manifestă încă o serie de lipsuri, atît în ceea ce privește extinderea activității științifice în rîndurile studențimii noastre, cît și în orientarea și îndrumarea făcută de către unele catedre și conduceri ale instituțiilor de învățămînt superior.

Astfel în cercurile științifice n-au fost încă cuprinși majoritatea studenților fruntași ai institutelor de învățămînt superior, fără să mai vorbim de marea majoritate a studenților, iar participarea unora a fost mai mult formală.

Participarea slabă la unele cercuri științifice, se datorește în mare măsură și faptului că în unele institute de învățămînt superior nu s-a reușit încă să se trezească interesul studenților pentru cercurile științifice și nu s-au creat condiții prielnice pentru ca lucrările științifice întocmite de către membrii cercurilor științifice să poată fi aduse la cunoștința participanților.

O altă lipsă care s-a manifestat în activitatea cercurilor studențești, a fost lipsa de continuitate în muncă. Sînt numeroase cazurile în care odată cu încheierea anului școlar s-a încheiat și activitatea cercurilor științifice.

De aceea încă înainte de închiderea anului școlar, studenții membri ai cercurilor științifice trebuie să cunoască temele care vor forma obiectul lucrărilor din anul în care urmează. Pentru aceasta, catedrele trebuie să se îngrijească de repartizarea temelor din timp, să dea toate îndrumările bibliografice necesare pentru ca în perioada vacanței de vară, cu prilejul efectuării practicii, studenții să poată trece la urmărirea problemelor respective, în producție.

Pentru realizarea acestui obiectiv, se cere din partea cadrelor noastre didactice să acorde o îndrumare continuă cercurilor științifice. Legătura lor cu cercurile științifice nu trebuie să fie o legătură formală, ci o legătură organizată.

Au fost cazuri în unele instituții de învățămînt superior, ca unele catedre să propună la început o tematică nu îndeajuns de gîndită, fără să țină seama de nivelul studenților și nici de posibilitatea de rezolvare a problemelor, lucru care a făcut ca munca unor cercuri să nu dea roadele dorite.

Conducerile instituțiilor noastre de învățămînt superior trebuie să se îngrijească de asigurarea bazei materiale și de tot ce este necesar pentru buna desfășurare a activității acestor cercuri.

Trebuie să remarcăm că deși la cea de a doua conferință a cercurilor științifice Institutul de Medicină și Farmacie a prezentat unele lucrări valoroase, activitatea cercurilor științifice din Institut a fost nesatisfăcătoare. Și în acest an, ca de altfel și în anul trecut, în acest Institut nu a avut loc o conferință a cercurilor științifice, întrucît lucrările legate de această acțiune au fost întîrziate. De asemenea referatele prezentate la conferința pe Capitală au fost pregătite în grabă.

Participarea la această conferință pe Capitală a fost destul de largă în comparație cu prima conferință. Nu putem însă să trecem cu vederea că la conferință, unele institute mai tinere, cum ar fi Institutul de științe statistice, Institutul de comerț exterior și Institutul de limbi străine, n-au prezentat nici o lucrare. In afară de lipsurile arătate pînă aci, în activitatea cercurilor mai stăruie încă o serie de lipsuri generale care trebuiesc grabnic lichidate. Astfel popularizarea activității științifice a studenților a prezentat o serie de lipsuri. Referatele cele mai bune care cuprindeau realizările cele mai importante, nu au văzut lumina tiparului și nu au putut fi astfel arătate publicului interesat de cunoașterea lor.

O parte din lipsurile existente în activitatea cercurilor științifice din învățămîntul nostru superior se datoresc și Ministerului Invățămîntului.

Deși atenția față de munca științifică, din partea Ministerului a crescut față de trecut, Ministerul nu s-a preocupat îndeajuns de activitatea științifică a studenților.

Apariția regulamentului de organizare și îndrumare a activității de cercetare științifică a cadrelor didactice, se resimte în viața școlilor noastre superioare și a influențat în mod pozitiv și activitatea științifică a studenților.

Nu este mai puțin adevărat însă, că activitatea științifică a studenților a căpătat destul de tîrziu o reglementare nouă, corespunzătoare noilor condiții create învățămîntului superior din țara noastră.

In prezent avem mai toate condițiile create pentru înlăturarea multora din lipsurile existente.

Dispunem de un colectiv științifico-didactic numeros, de o masă de studenți însuflețiți de dorința de a participa activ în munca de cercetare științifică, iar instituțiilor de învățămînt superior le revine sarcina de a utiliza din plin aceste posibilități pentru a reuși să le transforme în realități.

Va trebui să se formeze o tradiție din organizarea unor conferințe și concursuri de lucrări științifice, pe facultăți, pe institute și orașe, acordîndu-se o deosebită atenție alegerii minuțioase a lucrărilor efectuate de studenți și popularizării lor. Sîntem datori să nu precupețim nici un efort pentru a pregăti tineretul nostru să-și îndeplinească chemarea, să pună cuceririle științei în slujba poporului.

Cititorii răspund utemiștilor din comuna Peret

„Cum să facem viața de U. T. M. mai interesantă, mai plină de conținut ?"

— O seară petrecută plăcut —

In „Scînteia tineretului" nr. 1565 din 8 mai a.c. a fost publicat articolul despre o adunare generală a utemiștilor din comuna Peret, raionul Roșiori de Vede, regiunea București în care ei au discutat despre modul în care pot face mai interesantă, mai bogată în conținut, mai atractivă viața organizației lor de bază.

Cu acest prilej, redacția ziarului a chemat pe toți cititorii săi să-și spună părerea cu privire la problemele ridicate, să povestească din experiența lor și a organizațiilor din care fac parte, să ajute utemiștilor din comuna Peret și utemiștilor din alte organizații U.T.M. unde există lipsuri asemănătoare, cum să facă viața de U.T.M. mai interesantă, mai plină de conținut.

Dat fiind problemele interesante pe care le ridica articolul publicat a stîrnit un mare interes în rîndurile cititorilor ziarului.

La redacție au început să sosească deja diferite scrisori în care tinerii, utemiștii, activiștii utemiști răspund chemării ziarului de a ajuta utemiștilor din comuna Peret cum să îmbunătățească viața organizației lor de bază.

Iata mai jos o scrisoare a tovarășului Ernest Weiner, șeful secției de propagandă și agitație a comitetului orășenesc U.T.M. Baia Mare.

In scrisoarea lor, utemiștii din comuna Peret, au ridicat probleme deosebit de interesante pentru viața și activitatea utemiștilor. Discuțiile ce vor avea loc în ziar pe marginea acestor probleme, vor răspunde la multe întrebări puse de însăși practica muncii de fiecare zi și cărora noi nu am reușit întotdeauna să le dăm răspunsurile cele mai corespunzătoare. In scrisoarea de față eu am să vorbesc despre un singur aspect al acestor probleme: despre folosirea de către tineret a timpului liber într-un mod cît mai instructiv și în special despre organizarea reuniunilor tovărășești.

In mod firesc ni se întîmplă fiecăruia dintre noi ca după orele de muncă, care nu întotdeauna sînt ușoare, să simțim nevoia unei destinderi, a unei recreații. Și acest lucru se poate observa cu mai multă putere la noi, tineretul. Această necesitate de recreație își are manifestarea concretă pentru unii în dorința de a citi o carte, pentru alții de a viziona un spectacol, sau pur și simplu de a se plimba printr-un parc. La majoritatea tinerilor însă există dorința firească de a dansa. Dacă primele lucruri și le rezolvă după plăcerea lui, și e normal să fie așa, în problema dansului, a acestui fel de recreație necesară tineretului, organizația trebuie să le dea o mînă serioasă de ajutor: să organizeze pentru tineret reuniuni frumoase, educative. Cele ce voi povesti din munca noastră în acest domeniu, poate că pentru unii tovarăși nu va constitui un lucru nou. Cred însă că nu putem vorbi de îmbogățirea vieții de organizație, de o înfrumusețare a ei, fără să analizăm și felul cum organizația noastră se preocupă de problema folosirii de către tineret a timpului său liber într-un mod cît mai instructiv.

La noi în orașul Baia Mare s-au făcut pînă acum multe reuniuni tovărășești. Celor care le organizau, membrii comitetului nostru orășenesc le-au vorbit mult despre „organizarea acestor reuniuni cu un caracter cît mai educativ". Acest lucru însă continua să nu se realizeze întotdeauna și în modul cel mai satisfăcător. Trebuia să li se arate oamenilor în mod practic cum se poate realiza acest lucru, să li se dea un exemplu concret.

De curînd trei întreprinderi din orașul nostru—întreprinderile „Gheorghe Gheorghiu-Dej", I.F.T. și O.C.L. Industrială au primit drapelul de întreprinderi fruntașe pe țară în ramura de producție respectivă. Am profitat de acest eveniment și am organizat o reuniune tovărășească în cinstea tinerilor fruntași în producție din aceste întreprinderi.

Trebuie însă ca organizațiile de bază să aștepte întotdeauna un asemenea eveniment mare pentru a organiza reuniuni? Cred că nu. In organizațiile noastre de bază se întîmplă aproape zilnic lucruri frumoase care merită să fie cinstite.

Dar numai cu aceasta nu se rezolvă problema creării unui caracter educativ al reuniunii. Reuniunea este a tineretului. El trebuie să și-o pregătească. Antrenarea unui număr cît mai mare de tineri la pregătirea reuniunii devine deci o chestiune principală.

De aceea pregătirile pentru diferite manifestări ce urmau să aibe loc în cadrul reuniunii au fost repartizate pe organizații de bază.

In general se obișnuiește ca la reuniunile noastre să se țină și cîte o conferință. Aceste conferințe în multe cazuri constituie „speietoarea" tinerilor. Nu pentru că tinerii nu ar fi dornici să asculte o conferință bună, nu pentru că nu i-ar interesa ceea ce se spune, ci pentru faptul că la asemenea ocazii se țin conferințe greoaie, plictisitoare. Aceasta e de altfel și una din cauzele pentru care reuniunile noastre se împart de multe ori în două. O parte în care predomină [illegible] de plictiseală și aceasta e partea în care se țin conferințele și au loc programele artistice, și o parte care decurge în mod [illegible], tineresc, într-un cuvînt în care tinerii trăiesc cu toată intensitatea, aceasta e partea în care începe dansul.

Din acest motiv, în pregătirea reuniunii, comitetul nostru orășenesc a dat o atenție deosebită alegerii temei conferinței. Trebuia să alegem o conferință care să prezinte multe elemente noi, necunoscute tinerilor, o conferință care să-i intereseze.

Dar nu era numai problema conferinței. Era necesară și pregătirea programului într-un fel deosebit. Pentru aceasta a fost antrenat un număr însemnat de organizații de bază printre care și organizația de bază a teatrului de stat din orașul nostru.

Reușita acestei reuniuni ne-a dovedit-o însăși desfășurarea ei.

★

Era duminică după amiază. Cu toate că mai aveam aproape jumătate de oră pînă să înceapă reuniunea, în sală și începură să se strîngă tineri. Intr-un colț, un grup de tineri ascultau pe un tovarăș de-al lor care cînta la chitară. Cei care intrau în sală se alăturau treptat acelui grup. Se și închegase un cor. Tinerii erau veseli.

Se făcuse aproape ora [illegible]. Toate scaunele erau ocupate. Din partea comitetului orășenesc U.T.M. tovarășul Victor Dojner a arătat scopul reuniunii și a felicitat pe tinerii fruntași în producție din cele trei întreprinderi care au obținut drapelul pe țară.

A urmat apoi programul artistic. Repertoriul lui era obișnuit. Dansuri, cîntece, recitări, etc. Lucrul nou, care a înviorat programul au fost prezentările. Ele au fost făcute de tovarășii Ioan Siminie și Kölö Adalbert, tineri actori de la teatrul de stat. In aceste prezentări ei au satirizat cu date concrete diferite lipsuri tipice pentru organizațiile noastre de bază. Unii dintre cei satirizați se aflau în sală. Mulți dintre tinerii prezenți îi și cunoșteau. Aceasta a creeat o atmosferă deosebită în rîndul tinerilor. Mai tîrziu, cînd a început dansul, am auzit pe mulți tineri satirizînd cu aceleași glume, sau cu altele inventate de ei, pe unii dintre tovarășii lor care așa cum se spune „mai călcau și cu stîngul".

Conferința ne-a dat din nou un moment de îngrijorare. Dacă totuși nu va place tinerilor pînă la urmă? Dacă va începe din nou în sală aceeași foială bine cunoscută în timpul conferințelor?

...Tovarășa Maia Indrieș, utemistă, artistă la teatrul nostru de stat, apăru pe scenă. In sală treptat se făcu liniște. Conferința constituia în fond o cronică a piesei „Viață nouă".

Felul cum s-a început conferința, problemele care le-a ridicat de la început, au avut darul de a face ca tinerii prezenți în sală să asculte cu atenție.

Expunerea asupra piesei s-ar fi putut face în mai multe feluri. Se putea face o expunere sumară a piesei și o prezentare mai mult sau mai puțin adîncă a personagiilor; se putea face și sub forma unei recenzii a cărții „Poemul Pedagogic" dramatizat de Miroslav Stehlic în piesa „Viață nouă" etc. Tovarășa Indrieș a ales însă în expunerea sa, o cale mult mai accesibilă și plăcută tineretului. Ea a vorbit ascultătorilor despre munca depusă de colectivul teatrului pentru punerea în scenă a piesei, despre toate fazele acestei munci. A vorbit despre munca tinerilor din teatru pentru realizarea cît mai veridică a eroilor piesei. A povestit subiectul piesei vorbind [illegible] despre munca de pregătire a ei. Dar expunerea tovarășei Indrieș nu s-a oprit aici. Noi nu avem teatru în Baia Mare de cît de puțin timp. Acest lucru a făcut ca să nu avem nici un public educat în această direcție. De aceea vorbitoarea s-a pus la un moment dat în situația unui spectator, explicînd unele lucruri necunoscute încă multora dintre tinerii adunați în sală.

Conferința se sfîrșise după cum se spune „cu răsuflarea tăiată". Ea își atinsese scopul.

...Programul artistic se terminase, iar dansul era în toi. Tinerii se înveseleau cu adevărat. Cîte o glumă spusă de cine știe cine stîrnea hohote de rîs. Afară se întunecase de mult. In sală răsuna puternic acordurile marșului. Reuniunea [illegible]. In seara aceea s-au legat noi prietenii, tinerii s-au cunoscut mai bine, s-au apropiat mai mult între ei. Au mai rămas încă un timp în sală. Le venea parcă greu să se despartă.

Printre ultimii au ieșit o fată și un băiat. Pare-se că de la întreprinderea „Gh. Gheorghiu-Dej". Fără să vreau am ascultat un lucru care m-a bucurat mult.

— Cum ți-a plăcut? Fata își întoarse capul spre el și-i dădu un răspuns care confirmă reușita reuniunii noastre.

— A fost o seară petrecută minunat.

ERNEST WEINER
șeful secției de propagandă și agitație a comitetului orășenesc U.T.M. Baia Mare

Nota remisă de Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. ambasadei S.U.A la Moscova

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La 5 mai a. c., Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit din partea ambasadei americane o notă, în care se declară că guvernul S.U.A. ar dispune de informații potrivit cărora prizonierii de război americani care au luat parte la operațiunile militare din Coreea au fost transferați în Uniunea Sovietică

La 12 mai, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis ambasadei S.U.A. o notă de răspuns cu următorul cuprins:

„In legătură cu nota Nr. 947 a Ambasadei Statelor Unite ale Americii, primită de Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste la 5 mai 1954, Ministerul are onoarea să declare următoarele:

Afirmația cuprinsă în această notă a Guvernului S.U.A. că prizonierii de război americani care au luat parte la operațiunile militare din Coreea ar fi fost transferați în Uniunea Sovietică și că în prezent se află în paza sovietică, este lipsită de orice temei și este vădit născocită, deoarece în Uniunea Sovietică nu au fost și nu sînt asemenea persoane".

Conferința interguvernamentală pentru protecția valorilor culturale

HAGA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La Haga își continuă lucrările conferința interguvernamentală pentru protecția valorilor culturale în cazul unui conflict armat, convocată din inițiativa U.N.E.S.C.O.

La 10 mai, Comisia principală a conferinței a examinat cîteva proiecte de rezoluție, printre care proiectul de rezoluție al Uniunii Sovietice, care propune statelor participante la conferință să adreseze tuturor guvernelor apelul de a-și asuma fără rezerve obligația de a nu folosi armele atomice, cu hidrogen și celelalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Delegații țărilor blocului anglo-american nu s-au hotărît să se pronunțe fățiș împotriva proiectului sovietic de rezoluție, care corespunde intereselor tuturor popoarelor. Ei au recurs la ajutorul delegației Irlandei care, fără a aduce vreun argument, a declarat că proiectul sovietic de rezoluție „nu corespunde ordinei de zi a conferinței", deoarece aceasta din urmă se interesează de protecția valorilor culturale și nu de „problema reducerii înarmărilor".

Străduindu-se să zădărnicească cu orice preț propunerea sovietică, delegatul Olandei care a prezidat ședința a pus la vot în primul rînd propunerea delegației Irlandei de a se considera conferința „necompetentă" de a rezolva problema recomandărilor privind interzicerea armelor de exterminare în masă. Pentru această propunere au votat 21 de delegații (S.U.A., Anglia, Franța, Monaco, Norvegia, Olanda, Peru, Filipinele, Portugalia, Salvador, Turcia, Australia, Belgia, [illegible], Cuba, Danemarca, Ecuador, Spania, Irlanda, Israel, Italia). Impotriva propunerii au votat opt delegații (U.R.S.S., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, Polonia, Cehoslovacia, Romînia, Ungaria, San-Marino). 12 delegații s-au abținut de la vot.

HAGA 13 (Agerpres). —

Luînd cuvîntul în cadrul conferinței interguvernamentale, delegatul romîn Alexandru Lazăreanu a sprijinit proiectul de rezoluție al U.R.S.S.

Unele delegații, a spus delegatul romîn, ca de exemplu delegația Irlandei, vor să împiedice conferința de a discuta și de a lua o hotărîre cu privire la rezoluția propusă de U.R.S.S., susținînd că această rezoluție nu ar avea legătură cu obiectul conferinței noastre. Noi considerăm aceste asertiuni ca lipsite de orice temei. Chestiunea apărării bunurilor culturale de mare valoare pentru umanitate, este indisolubil legată de cauza păcii, de dezvoltarea relațiilor internaționale în vederea menținerii păcii și asigurării securității internaționale, de interzicerea utilizării armelor atomice și cu hidrogen.

Guvernul romîn, care duce cu consecvență o politică de pace, a declarat în mai multe rînduri că înțelege să intensifice colaborarea cu toate țările, să dezvolte relațiile de afaceri și schimburile culturale, în scopul menținerii păcii și securității internaționale, în conformitate cu principiile Chartei Națiunilor Unite.

Este fără îndoială — a arătat în continuare delegatul romîn — că în condițiile utilizării armelor atomice, convenția pe care conferința este pe cale de a o elabora nu va putea evita distrugerea de centre culturale și științifice.

In timpul lucrărilor prealabile pentru alcătuirea proiectului U.N.E.S.C.O. a fost ridicată de asemenea chestiunea armelor atomice și au fost exprimate temeri justificate în ceea ce privește soarta bunurilor culturale, în cazul cînd aceste arme vor fi folosite.

Delegația romînă, a spus în încheiere Alexandru Lazăreanu, consideră că este necesar ca participanții la această conferință să discute și să aprobe rezoluția propusă de U.R.S.S. care corespunde dorințelor tuturor popoarelor care năzuiesc spre apărarea vieților omenești și a celor mai mari creații ale geniului uman.

Declarația șefului serviciului medical francez de la Dien Bien Fu

ȘANHAI 13 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații transmite:

Șeful serviciului medical francez de la Dien Bien Fu, maiorul medic Gravet, care la 7 mai a fost luat prizonier de Armata Populară Vietnameză, a făcut o declarație în care se spune:

Chiar din primul moment după capitularea trupelor franceze la Dien Bien Fu noi am fost martorii atitudinii extrem de corecte a soldaților Armatei Populare Vietnameze față de soldații francezi în general, și față de soldații răniți și personalul medical în special. Ei nu au recurs la nici un fel de acte de violență sau de presiune.

Numai cel care a fost la Dien Bien Fu în timpul asediului poate înțelege în ce condiții materiale groaznice ne-am aflat timp de 56 de zile. După căderea fortăreței Dien Bien Fu am avut un mare număr de răniți, veniți din toate sectoarele. Nu putem să ne bizuim decît pe un ajutor eficace din partea Armatei Populare Vietnameze. Răniții noștri au fost mutați din adăposturi supraaglomerate și insalubre în corturi amenajate din parașute fixate pe pari de bambus. La amenajarea acestor corturi au participat aproape toți ostașii Armatei Populare Vietnameze aflați la Dien Bien Fu. A fost organizată o bucătărie și ni s-a dat un bucătar din rîndul ostașilor vietnamezi. Pentru întîia oară după o vreme îndelungată, răniții francezi au căpătat o mîncare caldă. Am fost aprovizionați de asemenea cu medicamente și pansamente și în ajutorul nostru a fost repartizat un detașament sanitar al Armatei Populare Vietnameze. Răniții francezi și noi personalul mulțumim din toată inima Armatei Populare Vietnameze și președintelui Ho Și Min.

După capitularea trupelor franceze la Dien Bien Fu a devenit limpede că fiecare soldat francez năzuiește spre încheierea păcii în Vietnam. Aceste năzuințe s-au întărit și mai mult după ce am venit în strîns contact cu Armata Populară Vietnameză... Chemăm cercurile conducătoare din Franța să răspundă la chemarea noastră pentru pace. Trebuie să se pună capăt acestui război fără sens care ne este odios de cînd am aflat adevărul despre Armata Populară Vietnameză și am cunoscut comportarea ei umană față de prizonierii de război. Pacea va da prizonierilor de război posibilitatea de a se întoarce în patrie, la familiile lor. Guvernul francez trebuie să dea ascultare năzuințelor oamenilor care cheamă la colaborare prietenească și la o pace trainică. A continua să acționăm din ordin străin înseamnă a comite o crimă care duce la pieirea fără sens a mii de frați ai noștri. Reprezentanții francezi la conferința de la Geneva trebuie să-și schimbe fără nici o amînare poziția. Ei trebuie să înțeleagă aspirațiile popoarelor din Vietnam, Patet-Lao și Khmer. De asemenea, chemăm la încetarea imediată a focului în scopul asigurării unei păci trainice.

Guvernul Laniel se menține prin grația unei „majorități" de doi deputați

PARIS 13 (Agerpres). — Joi după amiază Adunarea Națională a reluat dezbaterile pentru a hotărî dacă situația din Indochina urmează să fie discutată imediat sau după terminarea tratativelor de la Geneva.

In ședința de joi, primul a luat cuvîntul Laniel care a vorbit în fața unui auditoriu redus. Agenția France Presse subliniază că la începutul ședinței nici jumătate din numărul deputaților nu era de față. Laniel, repetînd teza americană, a declarat că guvernul socotește că acest război trebuie continuat, indiferent de sacrificiile cerute Franței întrucît Indochina reprezintă un punct strategic în planurile militare americane în acea regiune a lumii. Laniel a anunțat că în curînd va fi trimis în Indochina armament, aviație și două crucișetoare.

In concluzie, el a cerut din nou deputaților să-i acorde votul de încredere recurgînd la vechiul argument: o criză de guvern ar putea împiedica desfășurarea în bune condițiuni a tratativelor de la Geneva.

După discursul lui Laniel a avut loc o pauză de două ore.

Luînd cuvîntul numeroși deputați din diferite partide politice au criticat aspru politica guvernului Laniel.

Majoritatea care a salvat guvernul Laniel se cifrează la abea două voturi. Impotriva guvernului au votat 287 de deputați, iar pentru 289.

Scurte știri

● In declarația lui Sunarjo, ministrul afacerilor externe al Indoneziei dată publicității la 12 mai, se subliniază că în politica sa externă guvernul Indoneziei pornește de la principiile ducerii unei politici active independente, avînd drept scop asigurarea păcii în Asia și în lumea întreagă. Sunarjo a declarat că Indonezia respinge planurile cercurilor guvernante americane cu privire la constituirea așa-numitei „alianțe militare" a țărilor din Asia de sud-est.

● Intr-un interviu acordat la Lahore corespondentului ziarului „Pakistan Times", ambasadorul egiptean în Pakistan, Abdel Wahab Azzan, a declarat că Egiptul și toate țările arabe nu vor să fie complici ai planurilor agresive ale vreunei puteri.

Răspunzînd la întrebarea corespondentului, Azzan a subliniat că țările arabe „nu se tem de vreo agresiune sau atentat împotriva suveranității lor din partea țărilor comuniste".

● Luînd cuvîntul în cadrul unei conferințe a medicilor militari ai organizației nord-atlantice, generalul Gruenther, comandant suprem al forțelor atlantice în Europa, a declarat că se împotrivește interzicerii armelor atomice, întrucît „folosirea acestor arme reprezintă un factor esențial în strategia pactului Atlanticului de nord".

● După cum anunță ziarul „Avghi", la 9 mai s-a deschis în orașul Patras Congresul Camerelor de comerț și industrie din Grecia.

Răspunzînd la întrebările corespondentului ziarului „Avghi", Papadimitrakopulos președintele asociației exportatorilor din întreaga Grecie a spus: „Cînd vorbesc despre piețe noi, am în vedere în primul rînd Uniunea Sovietică și țările Europei răsăritene. Aceste țări reprezintă o piață importantă pentru desfacerea mărfurilor grecești".

● După cum anunță agențiile de presă, Curtea de apel din Teheran, după o deliberare de opt ore, a confirmat sentința Tribunalului militar în procesul fostului prim ministru iranian Mosadic. Doctorul Mosadic rămîne astfel condamnat la trei ani de detențiune.

Botvinik și-a menținut titlul de campion mondial la șah

MOSCOVA 13 (Agerpres). — La 13 mai a luat sfîrșit meciul pentru titlul de campion al lumii la șah, pe care și l-au disputat marii maeștri sovietici Mihail Botvinik, deținătorul titlului, și Vasilii Smîslov.

După cum se știe, înainte de disputarea ultimei partide, a 24-a, scorul era egal $11\frac{1}{2}$—$11\frac{1}{2}$ puncte. Conform regulamentului Federației internaționale de șah, Botvinik avea nevoie de o jumătate de punct pentru a-și menține titlul, în timp ce Smîslov trebuia să cîștige partida, pentru a-l cuceri.

Partida s-a terminat remiză la mutarea 22, astfel că Mihail Botvinik rămîne mai departe campion mondial la șah. Meciul s-a terminat cu scorul de 12—12.

Membrii delegațiilor sindicale de peste hotare în vizită la C. C. S.

La 11 mai, tovarășul Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, a primit pe membrii delegațiilor sindicale din U.R.S.S., R. P. Chineză, Marea Britanie, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R. D. Germană, Austria și Indonezia care, răspunzînd invitației C.C.S. ne-au vizitat țara cu prilejul zilei de 1 Mai.

La primire au asistat tovarășii: Liuba Chișinevschi, M. Mujic și C. Butaru, secretari ai C.C.S.

Cu acest prilej, oaspeții și-au expus unele impresii culese în cursul vizitei în Republica Populară Romînă.

Au luat cuvîntul V. I. Ulin, președintele Consiliului sindical republican din RASS Bașkiră, membru în Consiliul Central al Sindicatelor Sovietice, deputat în Sovietul Suprem al RSFSR, conducătorul delegației sovietice, Ștefan Nikolov Gabrovski, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din P.T.T., din R. P. Bulgaria, conducătorul delegației sindicale bulgare, Dezsö Horn, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din P.T.T., membru în Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Ungară, conducătorul delegației ungare, Walter Tille, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor constructori din R. D. Germană, laureat al Premiului de Stat, conducătorul delegației germane, Michal Kimlik, secretar al Consiliului Sindicatelor din Slovacia conducătorul delegației cehoslovace, Josef Einkemmer, activist al fracțiunii sindicale unitare a Sindicatelor din Austria, Sawjatuddin, activist al Organizației Centrale a Sindicatelor din Indonezia. (S.O.B.S.I.), Edward Williams, muncitor constructor din Anglia.

La sfîrșit, tov. Stelian Moraru a urat membrilor delegațiilor sindicale de peste hotare noi succese în lupta pentru apărarea păcii și întărirea solidarității internaționale a oamenilor muncii.

(Agerpres)

UN MARE SAVANT ROMÎN

Viața și opera lui Gheorghe Marinescu

acad. A. Kreindler

Se împlinesc 16 ani de la moartea profesorului Gheorghe Marinescu, unul dintre cei mai mari învățați ai țării noastre. El a fost unul dintre cei care au luptat cu multă hotărîre pentru știința materialistă, împotriva concepțiilor idealiste în știință.

In trecutul țării noastre au existat un număr mare de oameni de știință, care au fost alături de popor, în lupta lui pentru o viață mai bună. Din această pleiadă fac parte între alții, marele savant Victor Babeș, Ștefan Stîncă, Ion Cantacuzino, Toma Ionescu, Ion Anastasiu. Și în țara noastră, regimurile trecute au cultivat și sprijinit teoriile idealiste în știință, au încercat să pună stavilă dezvoltării adevăratei științe, au căutat să înlocuiască în medicină cercetarea științifică adevărată cu tot felul de interpretări mistice și obscurantiste.

Impotriva acestor tendințe ale claselor stăpînitoare s-au ridicat adevărații oameni de știință printre care și profesorul Gheorghe Marinescu.

Gheorghe Marinescu s-a născut în anul 1863 la București. Mama lui care a rămas văduvă de timpuriu, a muncit din greu ca să-și poată ține fiul la școală. Marinescu urmează Facultatea de Medicină din București, și este ajutat de maestrul său, marele Victor Babeș, care face tot posibilul ca să înlesnească studiile medicale ale acestui student sîrguitor și foarte dotat. Zelul și pasiunea lui pentru cercetarea științifică au făcut posibil ca Marinescu să obțină o bursă de studii în străinătate. Acolo Marinescu face studii strălucite și este remarcat de cei mai de seamă neurologi ai lumii. I se oferă situații din cele mai bune pentru a rămîne în străinătate, dar Marinescu, ca un adevărat patriot, refuză aceste oferte și se întoarce în țară. Este numit profesor de neurologie al Facultății de Medicină din București și începe să lucreze la clinica de boli nervoase de la Spitalul Pantelimon unde depune o intensă activitate științifică. Marinescu moare în anul 1938, în plină desfășurare a fecundei sale activități.

I.

Opera științifică a lui Gheorghe Marinescu este extrem de vastă. El a publicat peste o mie de lucrări științifice dintre care cea mai mare parte a intrat în patrimoniul științei medicale universale. Numele lui Marinescu este bine cunoscut tuturor neurologilor din întreaga lume. Nu există astăzi un tratat de neurologie în lume în care să nu fie citată contribuția lui Marinescu la progresul acestei ramuri a medicinei. Nu este posibil să enumerăm aci toate domeniile în care Marinescu a adus prin studiile sale o contribuție originală. Ne vom mărgini să pomenim numai cîteva dintre cele mai importante.

Profesorul Gheorghe Marinescu, s-a ocupat întreaga lui viață de studiul celulei nervoase. Ceea ce merită însă să fie relevat din felul în care Marinescu concepea studiul celulei nervoase, este faptul că el nu vedea acest studiu ca ceva static. El a insistat asupra faptului că studiul oricărui fenomen al vieții trebuie să fie făcut în strînsă legătură cu condițiile de mediu în care se desfășoară fenomenul vital respectiv. El a combătut studiul static al celulei, pe care îl practicau și îl practică și astăzi cercetătorii, care stau sub influența concepțiilor învechite și retrograde ale lui Virchow, un cercetător burghez. Inféudat concepțiilor idealiste în biologie. Marinescu vedea celula nervoasă și studiul funcțiunilor și al formelor ei în mod dialectic, în schimbările ei continue, în raport cu condițiile de mediu în care traiește. El a studiat modificările pe care le suferă această celulă sub influența variațiilor de temperatură sub influența oboselii, a inaniției etc.

In adevăr, așa cum a arătat Pavlov, forma substanței vii este strict legată de modul ei de funcționare. Tot așa și diferitele modificări pe care le suferă din punct de vedere al formei și celula nervoasă, diferitele ei aspecte morfologice, sînt legate de modificări în felul ei de funcționare. Marinescu a căutat să pătrundă pînă în cele mai fine mecanisme ale funcționării celulei nervoase. El a întrebuințat și imaginat o serie de metode tehnice noi, pentru a cerceta fermenții celulei, fenomenul oxidazic, de exemplu, care intervine în fenomenele respiratorii ale celulei.

Marinescu s-a ocupat și de studiul cauzelor bolilor sistemului nervos. El a adus o contribuție importantă la cunoașterea cauzelor infecțioase ale bolilor sistemului nervos. El a fost printre primii care au arătat că așa zisa „boală a somnului" sau encefalita epidemică, produce leziuni și turburări însemnate la nivelul sistemului nervos central. Marinescu s-a ocupat mult și de problema sifilisului sistemului nervos central, precum și de metodele de a-l trata. Marinescu a consacrat un mare număr de lucrări studiului fiziologiei sistemului nervos. Incă în anul 1898 el a arătat că centrul respirator nu are în bulb localizarea strictă pe care i-o atribuiau cercetătorii din acea vreme, și că el are o reprezentare foarte largă înăuntrul sistemului nervos central. Pe o scară mai mare, Marinescu a reluat cercetările sale de fiziologie după primul război mondial cînd a aplicat o metodă precisă de determinare a excitabilității sistemului nervos, la studiul boalelor sistemului nervos. Impreună cu elevii săi, el a cercetat mecanismul prin care se produc în bolile sistemului nervos anumite turburări din partea funcției mușchilor, în special al tonusului muscular și publică o monografie, foarte apreciată în străinătate, asupra acestei chestiuni.

II.

In ultimii zece ani ai vieții sale, Marinescu s-a ocupat mult de studiul reflexelor condiționate, de aplicarea genialei învățături a lui Ivan Petrovici Pavlov în domeniul neurologiei și psihiatriei. El consacră studii felului în care se stabilesc reflexele condiționate la copilul normal și turburările pe care le prezintă ele la copii care au anomalii mintale, arată importanța mecanismului reflexelor condiționate pentru educație etc. Marinescu publică o monografie asupra reflexelor condiționate, lucrare care a avut un răsunet și în străinătate și în special în Uniunea Sovietică.

Lucrarea aceasta a fost dedicată marelui I. P. Pavlov și a fost înmînată acestuia cu ocazia Congresului Internațional de Fiziologie, care a avut loc la Leningrad.

Marinescu a arătat încă acum mai bine de 20 de ani, marea importanță a învățăturii lui I. P. Pavlov pentru biologie și medicină în genere și pentru studiul maladiilor creierului în special. El a arătat că aplicarea concepției lui Pavlov la studiul acestor boli, ne face să înțelegem mai bine felul în care ele iau naștere, ceea ce ne înlesnește să știm procedeele cele mai bune pentru a le vindeca. Școala neurologică romînească a urmat îndemnul lui Marinescu, fondatorul ei și a continuat și după moartea lui, cercetări în domeniul bolilor sistemului nervos pe baza învățăturii lui I. P. Pavlov.

Marinescu a avut totdeauna o adîncă apreciere pentru știința rusă și sovietică. In anul 1896, el a luat parte la Congresul Internațional de medicină care s-a ținut la Moscova și a prezentat la acest Congres un raport asupra patologiei generale și celulei nervoase, raport care a avut un răsunet internațional. In anul următor el este ales membru al Societății de Neuro-Patologie și Psihiatrie din Moscova, societate condusă de celebrul psihiatru Korsakov. Marinescu a păstrat toată vremea un contact strîns cu cercetătorii ruși. In anul 1917 el vizitează laboratoarele marelui I. P. Pavlov și adînc impresionat de cele văzute acolo, scrie asupra acestei vizite un număr de articole în presa romînească, arătînd că cercetările psihologilor americani din acea vreme sînt fără nici o perspectivă, căci pleacă de la concepții subiectiviste, idealiste și că numai metoda lui Pavlov deschide largi perspective pentru neurologi, psihiatrii și psihologi.

In epoca dintre cele două războaie mondiale, Marinescu păstrează legături cu știința sovietică, cu toate greutățile pe care le puneau în cale regimurile reacționare și antisovietice din acea vreme de la noi. Marinescu era în curent cu cuceririle însemnate ale științei sovietice în domeniul științelor medicale. Pavlov i-a trimis lucrările lui pe măsură ce acestea apăreau.

III.

Gh. Marinescu a avut o concepție materialistă în ce privește fenomenele biologice și în gîndirea sa științifică el a avut multe elemente dialectice.

Marinescu avea o încredere nelimitată în puterea științei și în perspectivele ei. El era sigur că „atîtea lucrări astăzi necunoscute vor deveni mîine cunoscute". Combătînd încercarea cercetătorilor burghezi de a considera psihicul, în mod idealist, rupt de baza sa materială, Marinescu ca un adevărat discipol al lui Pavlov, arată că nu există o linie despărțitoare între fiziologie și psihologie.

In vremea în care ideologii burgheziei promovau cele mai reacționare teorii în domeniul biologiei și al medicinei, în vreme ce în vechea Academie, se cultiva obscurantismul și rasismul, Marinescu a luat o atitudine hotărîtă împotriva indeterminismului în știință, pentru o știință materialistă, pentru principiul determinismului în știință.

Marinescu a înțeles în mod foarte clar că știința nu poate fi izolată de viață.

Profesorul Gheorghe Marinescu se înscrie cu cinste printre savanții materialiști, care au adus un aport însemnat în lupta pe care forțele progresiste din țara noastră au dus-o împotriva ideologiei idealiste și obscurantiste pe care o propagau de la catedre și în scris reprezentanții ideologiei regimului capitalist.

IV.

Gh. Marinescu s-a lovit de mari dificultăți în cursul activității sale de cercetător științific. El disprețuia pe conducătorii regimului capitalist, pe exploatatori, și aceștia nu îi puteau ierta acest lucru. Diferitele partide politice i-au oferit în nenumărate rînduri avantajii, dacă va intra în rîndurile lor, lucru pe care însă Marinescu l-a refuzat în mod hotărît pînă la sfîrșitul vieții sale. Ca rezultat al acestei atitudini, el nu a putut obține niciodată condiții optime de lucru. Clinica lui, care începuse să se construiască la spitalul Colentina încă în anul 1916, nu a fost terminată decît în anul 1934. Pentru a căpăta un aparat modern de studiu el trebuie să aștepte ani de zile, să facă nenumărate intervenții. Marinescu povestește singur cu amărăciune aceste lucruri într-o scurtă notă autobiografică. El scria: „Un elev al meu a fost vizitat cîndva de un domn ministru... care i-a comunicat că dacă voiesc să mă înscriu în partidul său, mi se va da o înaltă demnitate. Am refuzat".

Marinescu a fost deosebit de sensibil față de starea de mizerie în care trăiau intelectualii în țara noastră și în țările capitaliste în genere. Vorbind despre „Asociația intelectualilor romîni", pe care a sprijinit-o cu căldură, Marinescu a spus că această mișcare a intelectualilor romîni „a fost strigătul de durere al unei clase asuprite, ignorate de oamenii politici, disprețuită de îmbogățiții de război". Marinescu și-a dat seama că acest fenomen nu era particular țării noastre și că era un fenomen datorit condițiilor grele pe care le au masele largi de oameni ai muncii și deci și intelectualii cinstiți în societatea capitalistă în general „Știința — scrie Marinescu — se găsește în mizerie. Acei care au descoperit radiul și au pus primele temelii ale științei radioactivității, nu pot căpăta pentru ei și pentru laboratoarele lor vreo centimă din milioanele produse de aplicările terapeutice sau industriale ale radioactivității".

Profesorul Gheorghe Marinescu nu a fost dintre acei oameni de știință care se izolează în laboratorul lor și pe care soarta poporului lor nu-i interesează. El a înțeles că menirea adevăratului om de știință, este de a lucra pentru binele întregii omeniri, de a face în așa fel încît cuceririle sale științifice să devină un bun al omenirii muncitoare, să ajute pe om în lupta lui pentru a-și asigura un trai din ce în ce mai bun. El spunea: „Scopul omului de știință este căutarea adevărului, iar idealul lui, buna stare a omenirii". Profesorul Gheorghe Marinescu a înțeles deci, ca un adevărat om de știință progresist ce era, că omul de știință nu trebuie să se izoleze de nevoile poporului, că trebuie să pună la dispoziția poporului toate cunoștințele sale, că trebuie să ajute poporul pentru construirea unei vieți mai fericite.

Marinescu n-a șovăit să dezvăluie cauzele sociale ale mizeriei sanitare în care trăia poporul nostru muncitor și să arate piedicile pe care le punea regimul burghezo-moșieresc dezvoltării științei și aplicării cuceririlor în domeniul apărării sănătății poporului. Ca și maestrul său Victor Babeș, Marinescu a protestat în numeroase rînduri prin presă și prin conferințe publice împotriva cercurilor conducătoare din acele vremuri, care întrețineau starea de mizerie a țărănimii noastre muncitoare.

Marinescu a înțeles că datoria medicului este aceea de a căuta cauzele sociale ale stării sanitare nenorocite în care a trăit poporul nostru sub regimul de exploatare din trecut. In discursul său de recepție la Academie, Marinescu atacă cu curaj problema așa ziselor boli sociale. „Singura soluție științifică ar fi, a spus el, de a considera pelagra ca un accident de muncă de care să fie făcut răspunzător arendașul".

Față de crunta exploatare care domnește în societatea capitalistă, Marinescu ia atitudini nete. Astfel Marinescu scria: „Timp de secole, sclavii au muncit pentru gustul nobilului, iar în societatea modernă, unii cu brațele, alții cu creerul, muncesc pentru a întreține o sumă de individualități parazite". El mai scria: „Am convingerea fermă că într-un viitor apropiat, sau mai îndepărtat, munca va fi obligatorie pentru toată lumea, după puterile fiecăruia". Marinescu n-a mai trăit să vadă că și în țara sa, pe care a iubit-o atîta, poporul muncitor, scuturînd jugul exploatatorilor își făurește o viață fericită.

Profesorul Gheorghe Marinescu a fost unul dintre cei mai de seamă oameni de știință din țara noastră. Prin exemplul lui de om de știință progresist, prin gîndirea lui consecvent materialistă, prin dragostea lui pentru popor, prin exemplul său de apărător al intereselor poporului, profesorul Marinescu este o mîndrie a noastră.

Profesorul Marinescu a creat o școală de neurologie romînească care duce mai departe moștenirea științifică lăsată de marele ei creator. Lucrările științifice ale elevilor lui Marinescu sînt cunoscute și apreciate în întreaga lume și îndeosebi de neurologii sovietici. Partidul și guvernul, poporul nostru apreciază aportul științific pe care-l aduce școala neurologică romînească fondată de Gheorghe Marinescu. Spre deosebire de regimurile trecute care nu i-au creat marelui Marinescu condiții de lucru vrednice de însemnătatea operei lui științifice, regimul de democrație populară a căutat și caută mereu să asigure cercetătorilor noștri cele mai bune condiții de lucru. In acest scop a fost creat în anul 1950 Institutul de Neurologie „Ivan Petrovici Pavlov" al Academiei Republicii Populare Romîne, care are menirea să strîngă în jurul lui toate forțele creatoare în domeniul neurologiei și să întrețină și să facă să strălucească și mai mult flacăra aprinsă de Gheorghe Marinescu.

Conferinţa de la Geneva

Declaraţia lui Ciu En-lai

GENEVA 13 (Agerpres). — China Nouă transmite declaraţia făcută la 12 mai 1954 de Ciu En-lai la conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe.

Domnule preşedinte, domnilor delegaţi!

Conferinţa de la Geneva a început discutarea problemei restabilirii păcii în Indochina. In faţa noastră stă o sarcină importantă — încetarea operaţiunilor militare şi restabilirea păcii în Indochina, pe baza recunoaşterii drepturilor naţionale ale popoarelor Indochinei. Ce înseamnă a recunoaşte drepturile naţionale ale popoarelor Indochinei? Aceasta înseamnă a recunoaşte popoarelor din Vietnam, Patet-Lao şi Khmer dreptul lor deplin la independenţă naţională, unitate naţională, libertăţi democratice şi viaţă paşnică pe pămîntul lor natal.

In timp ce discutăm aici problema indochineză teritoriul Indochinei este cuprins de flăcările războiului. Acest război care durează de opt ani a dezorganizat serios viaţa paşnică a popoarelor Indochinei şi în acelaşi timp a adus nenorociri uriaşe poporului francez. In prezent, în urma faptului că guvernul S.U.A. îşi intensifică amestecul, creşte primejdia extinderii acestui război, ceea ce duce la o şi mai mare primejdie pentru pace în Asia şi în întreaga lume. Republica Populară Chineză nu poate să nu fie îngrijorată de războiul care se duce în prezent în state vecine cu ea, precum şi de primejdia extinderii acestui război. Poporul chinez consideră că aşa cum s-a pus capăt războiului din Coreea, trebuie să se pună capăt acum şi războiului din Indochina.

Este îndeobşte cunoscut că în ultimii 90 de ani istoria Indochinei, la fel ca şi evoluţia istorică a multor ţări din Asia este istoria unei lupte îndelungate împotriva dominaţiei coloniale.

Acum 90 de ani, colonialiştii francezi au pătruns în Indochina şi şi-au stabilit dominaţia colonială împotriva căreia popoarele duc de atunci o luptă neîncetată. Cînd Indochina a fost invadată de cotropitorii japonezi, autorităţile colonialiştilor francezi nu au opus rezistenţă, împăratul Bao Dai a colaborat cu imperialismul japonez şi numai popoarele Indochinei conduse de Liga Independenţei din Vietnam în frunte cu Ho Şi Min, conducătorul poporului vietnamez şi cu organizaţiile patriotice din Khmer şi Patet-Lao, au luptat umăr la umăr, împreună cu forţele armate ale statelor aliate.

In cursul acestei lupte grele, eroicele popoare ale Indochinei au dobîndit în 1945 eliberarea de sub jugul imperialismului japonez. Poporul vietnamez a creat Republica Democrată Vietnam. Popoarele din Khmer şi Patet-Lao au constituit guvernele lor de rezistenţă. Colonialiştii francezi însă, nevoind să se împace cu pierderea Indochinei, au invadat din nou Indochina şi au întreprins vaste operaţiuni militare. In felul acesta a izbucnit războiul din Vietnam care continuă şi în prezent.

De aici rezultă în modul cel mai evident că războiul din Indochina este un război colonial pe care colonialiştii francezi l-au provocat pentru a înrobi din nou popoarele Indochinei. In acelaşi timp, popoarele Indochinei duc un război drept îndreptat împotriva agresiunii colonialiştilor, în apărarea independenţei lor naţionale.

La 24 Aprilie 1954, în cuvîntarea rostită în parlamentul indian în legătură cu războiul din Indochina, primul ministru al Indiei dl. Nehru a spus: „Prin originea şi esenţa lui, conflictul din Indochina este o mişcare de rezistenţă împotriva colonialismului şi încercării de lichidare a acestei mişcări de rezistenţă prin metodele tradiţionale de reprimare şi prin politica „dezbină şi domneşte"".

Totuşi, şeful delegaţiei franceze, dl. Bidault, în declaraţia făcută la actuala conferinţă a negat în întregime răspunderea care revine guvernului francez pentru războiul din Indochina. Este absolut evident că aceasta constituie o denaturare a faptelor istorice.

Ca urmare a lipsei de popularitate a acestui război colonial, colonialiştii francezi nu numai că n-au obţinut rezultatele aşteptate, ci, dimpotrivă, s-au găsit într-o situaţie şi mai dificilă. Profitînd de aceasta guvernul S.U.A. îşi extinde amestecul în războiul din Indochina pentru a înlătura pas cu pas Franţa din Indochina.

Pe zi ce trece cresc şi se întăresc forţele popoarelor din Indochina care duc lupta de eliberare naţională împotriva agresiunii colonialiştilor francezi şi a amestecului S.U.A. Istoria de opt ani a războiului din Indochina dovedeşte că nu pot fi înrobite popoarele care luptă pentru libertatea şi independenţa patriei lor. Politica de ignorare şi de subapreciere a forţelor popoarelor Indochinei, precum şi de nerecunoaştere a existenţei Republicii Democrate Vietnam şi a guvernelor de rezistenţă din Khmer şi Patet-Lao este sortită în mod inevitabil eşecului.

Popoarele Indochinei sînt popoare iubitoare de pace. După izbucnirea războiului, Republica Democrată Vietnam a făcut în repetate rînduri guvernului Franţei propuneri privind reglementarea paşnică a problemei indochineze pe calea tratativelor. Dar adepţii războiului din rîndurile cercurilor guvernante ale Franţei, nedorind să renunţe la politica lor colonialistă falimentară, care urmăreşte să înrobească din nou popoarele Indochinei, fie că obiectează făţiş împotriva încetării războiului în Indochina, pe care poporul francez l-a condamnat ca „un război murdar", fie că formulează cu bună ştiinţă condiţii vădit inacceptabile pentru a împiedica încetarea războiului.

Este mai presus de orice îndoială că masele largi populare din Franţa doresc încetarea războiului din Indochina. Ele îşi dau din ce în ce mai bine seama că continuarea acestui război colonial aduce grave prejudicii intereselor naţionale ale Franţei şi prestigiului ei internaţional. Oamenii politici clarvăzători din Franţa înţeleg de asemenea totala lipsă de perspectivă a acestui război colonial şi stăruie asupra încetării lui şi asupra restabilirii păcii în Indochina. Mulţi francezi îşi pun întrebarea: din ce cauză nu se poate pune capăt operaţiunilor militare în Indochina, de vreme ce s-a putut pune capăt războiului din Coreea? Dacă americanii au consimţit la armistiţiu în Coreea, de ce nu permit francezilor să accepte armistiţiu în Indochina?

Explicaţia este că intervenţioniştii americani se tem de pace. Chiar şi după stabilirea armistiţiului în Coreea ei au căutat în fel şi chip să menţină şi să agraveze încordarea internaţională. In virtutea acestui fapt, intervenţioniştii americani duc o politică de continuare a amestecului în războiul din Indochina şi de extindere a lui. Iar adepţii războiului din rîndul cercurilor guvernante ale Franţei urmează în mod invariabil această politică a S.U.A.

Se ştie că încă în 1947, S.U.A. au inspirat întoarcerea împăratului Bao Dai la putere. In 1950, guvernul S.U.A. concomitent cu dezlănţuirea războiului agresiv în Coreea şi cu ocuparea insulei Taiwan — teritoriu chinez, au intensificat ajutorul militar acordat Franţei pentru ducerea războiului din Indochina, urmărind să participe nemijlocit la acest război. După stabilirea armistiţiului în Coreea, S.U.A. nu numai că şi-au intensificat în fel şi chip penetraţia în Indochina, dar au început totodată să trimită în mod făţiş aviatori ai lor pentru a participa la război. In prezent, S.U.A. suportă aproximativ 70% din totalul cheltuielilor Franţei pentru ducerea războiului în Indochina. Intervenţioniştii americani nu ascund faptul că ei intenţionează să ia în mîinile lor ducerea războiului colonial în Indochina. Ei se străduiesc să atragă de partea lor cele trei aşa zise „guverne naţionale" din Indochina şi să instruiască nemijlocit „trupele lor naţionale". Această politică este îndreptată spre sugrumarea independenţei şi libertăţii popoarelor din Indochina şi în acelaşi timp spre înlăturarea Franţei pentru a transforma în ultimă instanţă Indochina într-o colonie a S.U.A.

Este lesne de văzut că intervenţioniştii americani uneltind extinderea războiului în Indochina, urmăresc nu numai să cotropească această ţara, ci încearcă totodată să transforme Indochina într-o bază de agresiune în Asia de sud-est şi în întreaga Asie. Cu puţin înainte de convocarea conferinţei de la Geneva, secretarul de stat al S.U.A. a chemat în mod făţiş la „acţiuni unite" în Indochina, proiectînd crearea unor blocuri agresive în Asia de sud-est şi în partea apuseană a bazinului Pacificului. Deşi această politică a S.U.A. care pune în primejdie pacea în Asia a stîrnit protestul popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume şi în primul rînd al popoarelor Asiei, nu mai departe decît acum cîteva zile, guvernul S.U.A. a declarat că se duc în mod activ tratative pentru crearea unui bloc militar al Pacificului, subliniind totodată că acest bloc este deja în curs de organizare. Acest lucru dovedeşte că în timp ce la conferinţa de la Geneva se discută problema restabilirii păcii în Indochina, S.U.A. depune o intensă activitate pentru a atrage alte state să participe la aventura militară plănuită de ele.

Pentru a înjgheba blocuri militare şi pentru a extinde războiul, S.U.A. născocesc de regulă fel de fel de pretexte şi declară deobicei că toate acestea urmăresc „întărirea securităţii de stat a S.U.A." şi „apărarea lumii libere". Se ştie că S.U.A. nu sînt o ţară asiatică. Securitatea S.U.A. nu este ameninţată de nici un stat din Asia şi cu atît mai puţin de popoarele Indochinei, care luptă pentru libertatea şi independenţa lor. Totuşi, guvernul S.U.A. caută să creeze o serie de aşa zise comunităţi defensive în Extremul Orient, în Orientul Mijlociu şi Apropiat şi în Asia de sud-est. Toate statele din aceste regiuni sînt situate la cîteva mii de mile de frontierele de stat ale S.U.A. Este limpede că securitatea de stat a S.U.A. nu este în nici un fel legată de aceste regiuni. Aceasta dovedeşte că aşa-zisele comunităţi defensive se crează nu în scopuri defensive sau pentru „apărarea libertăţii", ci pentru extinderea războiului colonial în Asia şi crearea unui nou sistem colonial, pentru a înrobi popoarele Asiei şi a le sili să ducă un război fratricid în numele intereselor capitalului monopolist american. De asemenea acest lucru nu se face nicidecum pentru apărarea intereselor aliaţilor occidentali ai S.U.A., ci dimpotrivă pentru a înlătura cîţiva vechi concurenţi şi a le ocupa locul. Este absolut limpede că activitatea desfăşurată de S.U.A. pentru crearea de blocuri agresive în Asia este indisolubil legată de obiectivul pregătirii unui război mondial şi al instaurării dominaţiei mondiale a S.U.A.

Pentru a-şi camufla tendinţele de extindere a războiului colonial şi de creare a unui imperiu colonial, unii reprezentanţi ai cercurilor guvernante ale S.U.A. recurg în ultima vreme la fel de fel de născociri cu privire la aşa-zisul amestec al Republicii Populare Chineze în războiul din Indochina şi în felul acesta încearcă să înşele popoarele Asiei. Calomnia cu privire la aşa zisul amestec al R. P. Chineze în războiul din Indochina este doar o perdea de fum cu care se camuflează amestecul S.U.A. în războiul din Indochina şi tendinţa lor de a dezbina popoarele Asiei.

Trebuie subliniat de asemenea că activitatea S.U.A. pentru crearea de blocuri agresive în Asia nu are nimic comun cu asigurarea securităţii colective în această regiune şi este dusă în spatele popoarelor Asiei şi a majorităţii ţărilor asiatice. Injghebarea unor blocuri de ţări opuse unele altora nu face decît să accentueze neîncrederea şi adîncească dezbinarea în Asia. Esenţa acestui plan constă în înfăptuirea politicii „dezbină şi domneşte" şi de supunere a popoarelor Asiei [illegible] coloniale. Fireşte că această politică nu a fost şi nu poate fi aprobată de popoarele Asiei şi de majoritatea ţărilor din Asia.

Pentru asigurarea unei păci trainice şi a securităţii colective în Asia sînt necesare eforturile comune ale popoarelor asiatice. In cuvîntarea pe care am rostit-o la 28 aprilie în problema coreeană am spus că „ţările Asiei trebuie să se consulte între ele pentru a depune, în baza unor angajamente reciproce corespunzătoare, eforturi comune în vederea menţinerii păcii şi securităţii în Asia".

Guvernul Republicii Populare Chineze consideră că ţările Asiei trebuie să-şi respecte reciproc independenţa şi suveranitatea naţională şi să nu se amestece una în treburile interne ale alteia; că ele trebuie să rezolve litigiile internaţionale pe calea tratativelor paşnice şi să nu recurgă la arme şi la ameninţări; că ele, pe bază de egalitate în drepturi şi de interese reciproce, trebuie să stabilească şi să dezvolte relaţii economice şi culturale normale, să nu admită discriminări şi restricţii. Numai în felul acesta ţările Asiei pot asigura pacea şi securitatea şi evita urmările catastrofale ce rezultă din politica de asmuţire a unor popoare din Asia împotriva altora, dusă de noii colonialişti.

Intre popoarele Chinei şi Indochinei există de multă vreme o adîncă prietenie. In ultimul secol — popoarele Chinei şi Indochinei, care au avut de suferit în aceeaşi măsură de pe urma agresiunii colonialiştilor, au primit cu simpatie reciprocă mişcarea de eliberare naţională în aceste ţări. Şi acest lucru este pe deplin firesc. După constituirea Republicii Populare Chineze, între Republica Democrată Vietnam şi Republica Populară Chineză au fost stabilite în mod oficial relaţii diplomatice. După aceea guvernele Chinei şi Vietnamului au stabilit relaţii economice şi legături culturale normale pe baza principiului egalităţii în drepturi şi al intereselor reciproce. Aceste relaţii de prietenie se dezvoltă din ce în ce mai mult. Respectarea reciprocă a independenţei şi suveranităţii, neamestecul unuia în treburile interne ale altuia, precum şi apărarea păcii în Asia şi în întreaga lume, sînt năzuinţe comune ale guvernelor Chinei şi Vietnamului.

In scopul asigurării păcii în Asia şi în întreaga lume, poporul chinez doreşte fierbinte încetarea cît mai grabnică a războiului şi stabilirea unei vieţi paşnice în Indochina.

Nu numai poporul chinez, ci şi popoarele din toate ţările Asiei sînt pentru reglementarea paşnică a problemei indochineze. Din India, Indonezia, Birmania, Pakistan şi alte ţări răsună neîncetat glasuri care cer încetarea războiului în Indochina. Conferinţa primilor miniştri a cinci ţări asiatice, care a avut loc recent la Colombo, a acordat de asemenea atenţie restabilirii păcii în Indochina.

Nu numai popoarele Asiei ci şi popoarele Europei şi din alte părţi ale lumii doresc încetarea războiului din Indochina. Mulţi oameni politici din S.U.A. nu aprobă aventurile militare din Indochina şi Asia de sud-est.

Aici trebuie subliniată îndeosebi politica de pace a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Guvernul U.R.S.S. şi poporul sovietic au fost şi sînt în mod consecvent pentru reglementarea paşnică a problemei indochineze şi la conferinţele internaţionale au apărat şi apără întotdeauna drepturile naţionale ale popoarelor Indochinei.

Domnule preşedinte! De aproape 100 de ani popoarele Indochinei luptă pentru cauza sfîntă a eliberării lor naţionale. Pentru a înţelege mai bine năzuinţele popoarelor din Vietnam şi din întreaga Indochină, aş vrea să reamintesc actualei conferinţe să ia cunoştinţă de Declaraţia de independenţă a Republicii Democrate Vietnam, publicată la 2 septembrie 1945. Această Declaraţie — poate acest lucru va părea straniu unor domni — începe cu cuvinte din Declaraţia de independenţă a S.U.A. din 1776: „Toţi oamenii se nasc egali. Ei sînt înzestraţi de natură cu drepturi inalienabile printre care dreptul la viaţă, libertate şi la năzuinţa spre fericire". In continuare, în Declaraţia de independenţă a Vietnamului sînt citate cuvinte din Declaraţia franceză a drepturilor omului şi cetăţeanului din 1791: „Oamenii se nasc şi rămîn liberi şi egali în drepturi". Mai departe, în Declaraţia de independenţă a Vietnamului se spune: „Poporul care în decurs de peste 80 de ani a luptat cu curaj împotriva dominaţiei franceze, poporul care în ultimii ani a luptat cu curaj umăr la umăr cu aliaţii împotriva fascismului, un asemenea popor trebuie să fie liber, un asemenea popor trebuie să fie independent". Domnilor, aceste revendicări ale poporului vietnamez sînt oare exagerate? Consider că guvernele statelor, care au publicat în 1776 şi 1791 aceste două mari declaraţii, trebuie să recunoască că popoarele Indochinei, în aceeaşi măsură ca şi popoarele S.U.A. şi Franţei au dreptul deplin la independenţă, libertate şi egalitate.

Delegaţia Republicii Populare Chineze îşi exprimă speranţa că actuala conferinţă va examina în modul cel mai serios declaraţia şi propunerile şefului delegaţiei Republicii Democrate Vietnam, dl. Fam Van Dong, cu privire la restabilirea păcii în Indochina, înfăptuirea independenţei naţionale, a unităţii naţionale şi a libertăţilor democratice în Vietnam, Khmer şi Patet-Lao. Considerăm că declaraţia şi propunerile delegaţiei Republicii Democrate Vietnam exprimă cu adevărat voinţa şi revendicările legitime ale popoarelor Indochinei în lupta lor pentru pace, independenţă, unitate şi democraţie. Delegaţia chineză consideră că aceste propuneri deschid calea spre o reglementare paşnică a problemei indochineze.

Dar şeful delegaţiei franceze, dl. Bidault, în intervenţia sa din 5 mai, rămînînd pe poziţia guvernanţilor colonialişti, continuă să ignoreze existenţa Republicii Democrate Vietnam recunoscută de guvernul francez; el ignorează faptul că guvernul Republicii Democrate Vietnam se bucură de sprijinul maselor largi ale poporului vietnamez. El a refuzat să invite pe reprezentanţii guvernelor de rezistenţă din Khmer şi Patet-Lao, pentru a participa la actuala conferinţă. Trecînd sub tăcere factorii politici ai restabilirii păcii în Indochina, el a pozat în învingător şi a dictat condiţii unilaterale de încetare a operaţiunilor militare, cerînd ca popoarele Indochinei să accepte aceste condiţii. Acest lucru este nerealist, nerezonabil şi nu corespunde principiului ducerii tratativelor pe baza de egalitate în drepturi.

Domnule preşedinte!

Intrucît ne-am întrunit aici pentru a examina şi a studia chestiunea reglementării paşnice a problemei indochineze, este necesar ca, pornind de la situaţia reală creată în prezent în Indochina şi în Asia şi pe baza recunoaşterii drepturilor naţionale ale popoarelor Indochinei, să se găsească condiţii onorabile, echitabile şi rezonabile pentru cele două părţi şi să se întreprindă măsuri eficace pentru a realiza cît mai repede armistiţiul şi a restabili pacea în Indochina. Dacă toţi reprezentanţii prezenţi la actuala conferinţă sînt pătrunşi de dorinţa sinceră de a restabili pacea în Indochina, cred că există posibilitatea de a se realiza o înţelegere la actuala conferinţă.

Delegaţia Republicii Populare Chineze sprijină pe deplin declaraţia şi propunerile şefului delegaţiei Republicii Democrate Vietnam, dl. Fam Van Dong, şi consideră că propunerile sale pot fi luate ca bază pentru examinarea la actuala conferinţă a problemei încetării războiului şi restabilirii păcii în Indochina, şi pentru adoptarea pe marginea acestor propuneri a hotărîrilor corespunzătoare.

Considerăm că aceste propuneri corespund năzuinţelor popoarelor Indochinei spre pace, independenţă, unitate şi democraţie. Ele corespund de asemenea intereselor păcii popoarelor Franţei şi tuturor ţărilor.

Şedinţa din 12 mai

GENEVA 13 (Agerpres). — TASS

In şedinţa din 12 mai conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe a continuat examinarea problemei restabilirii păcii în Indochina.

Şedinţa a fost prezidată de A. Eden.

Pînă în prezent, în cursul discuţiilor în problema indochineză au fost expuse atît poziţia delegaţiei Franţei cît şi poziţia delegaţiei Republicii Democrate Vietnam.

Căutînd să risipească impresia favorabilă pe care au produs-o propunerile lui Fam Van Dong asupra cercurilor largi ale opiniei publice, care sînt pentru reglementarea paşnică a problemei indochineze, şi să împiedice o asemenea reglementare, colonialiştii şi lacheii lor din Indochina recurg la diferite provocări.

Un model al unei asemenea provocări a fost cuvîntarea rostită în şedinţa din 12 mai de reprezentantul guvernului marionetă din Cambodgia, căruia preşedintele i-a dat cuvîntul [illegible] „telegrame a guvernului din Cambodgia", [illegible] şi în care se spune că la 10 mai ar fi fost omorîţi în Cambodgia [illegible], un agent sanitar şi un preot budist. In telegramă se spunea că răspunderea pentru aceasta revine militarilor Armatei Populare Vietnameze care ar fi invadat, chipurile, Cambodgia.

Delegatul din Cambodgia a avut nevoie de această născocire pentru a sprijini versiunea [illegible] cum că în Khmer nu ar exista o mişcare populară de rezistenţă şi că războiul din Khmer ar fi fost provocat de invazia „vietminezilor", adică a armatei Armatei Populare Vietnameze.

Aceleaşi scopuri josnice pe care le-a urmărit ieşirea reprezentantului din Cambodgia le-a avut şi discursul şefului delegaţiei Vietnamului baodaist, Nguen Kuok Din, care a luat apoi cuvîntul.

In conformitate cu această poziţie a sa, reprezentantul guvernului baodaist a făcut propuneri avînd drept scop să dea colonialiştilor posibilitatea să înrobească în întregime popoarele din Indochina şi să obţină rezultate la care nu au putut ajunge în decursul unui şir de ani prin forţa armelor.

După ce reprezentantul guvernului baodaist şi-a încheiat discursul s-a dat cuvîntul şefului delegaţiei Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai. (Discurs pe care-l publicăm alăturat).

Eden, care a luat cuvîntul în calitate de şef al delegaţiei engleze, a declarat că, după părerea lui, toată lumea este de acord că în primul rînd este necesar să se pună capăt luptelor din Indochina. Subliniind că s-a şi început examinarea măsurilor în vederea reglementării problemei răniţilor de la Dien Bien Fu, el a declarat că rămîne a se răspunde la următoarele întrebări: în primul rînd dacă participanţii la conferinţă sînt de acord ca trupele celor două părţi să fie concentrate în anumite zone; în al doilea rînd dacă participanţii la conferinţă sînt de acord că Laos şi Cambodgia „fac parte dintr-o categorie specială" şi că de pe teritoriul lor „trebuie retrase trupele Vietminului".

Eden a pus aceste întrebări, deşi în cursul discuţiilor fusese deja dovedită inepţia şi absurditatea afirmaţiilor cum că Armata Populară a Vietnamului „a invadat" Khmer şi Patet-Lao.

Şeful delegaţiei S.U.A., Smith, a sprijinit propunerea delegatului guvernului baodaist potrivit căreia acordul în problema Vietnamului trebuie încheiat cu acest guvern şi nu trebuie recunoscut guvernul Republicii Democrate Vietnam. El a fost de acord cu părerea că participanţii la conferinţă trebuie să se concentreze asupra discutării numai a problemelor ridicate de Eden.

După ce reprezentantul guvernului marionetă din Laos s-a manifestat în favoarea declaraţiei delegaţiei baodaiste, a luat cuvîntul Georges Bidault. El a spus că încearcă un sentiment de „emoţie" faţă de conţinutul „telegramei guvernului din Cambodgia", care a fost citită la începutul şedinţei, dezvăluind în felul acesta adevărata origine a acestei manevre şi adevăratul ei scop.

Şeful delegaţiei Republicii Democrate Vietnam, Fam Van Dong, a făcut o declaraţie în care a demascat încercările unor delegaţi de a prezenta într-o lumină denaturată adevărata situaţie din Khmer şi Patet-Lao.

Fam Van Dong a arătat că sarcina conferinţei de la Geneva este restabilirea păcii în Indochina cu garantarea drepturilor naţionale tuturor popoarelor ei. Vietnam, Khmer şi Patet-Lao reprezintă din punct de vedere geografic un tot întreg şi între ele [illegible] relaţii strînse în toate domeniile. După invadarea ţării lor, popoarele din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao s-au unit în lupta pentru eliberare naţională. Această unitate a devenit şi mai strînsă în procesul actualei rezistenţe împotriva unei noi cuceriri a Indochinei.

Fam Van Dong a arătat că în unele regiuni din sudul Vietnamului trăieşte populaţia Khmer, iar în Khmer cel puţin 300.000 de vietnamezi. Aşa se explică faptul, a spus Fam Van Dong, că în unităţile militare care acţionează în partea de sud a Vietnamului, vietnamezii luptă umăr la umăr cu populaţia Khmerului. In Khmer unele unităţi armate cuprind atît oştaşi din Khmer cît şi vietnamezi. In Patet-Lao, vietnamezii, risipiţi în grupuri mici în întreaga ţară, au participat în masă la răscoala poporului din Patet-Lao şi s-au înrolat în armata lui chiar de la începutul mişcării de rezistenţă.

După cuvîntarea reprezentantului Cambodgiei, care n-a spus nimic nou, a luat cuvîntul şeful delegaţiei U.R.S.S., V. M. Molotov.

Molotov a spus că conferinţa a ascultat cinci declaraţii privind evenimentele din Indochina şi că delegaţia sovietică îşi va expune ulterior punctul de vedere în legătură cu considerentele formulate şi cu propunerile prezentate la conferinţă.

Pentru moment, a spus Molotov, delegaţia sovietică consideră necesar să se oprească asupra discursului rostit de reprezentantul Cambodgiei, care la începutul şedinţei de astăzi a dat citire unei telegrame. Noi însă nu am primit această telegramă şi nu am văzut-o. Nu ştim din partea cui a fost primită şi ce înseamnă evenimentele despre care este vorba în ea.

De asemenea, nu se ştie cine poartă răspunderea pentru cele expuse în telegramă. Este posibil ca această comunicare să-şi aibe tîlcul ei. In orice caz, ea dovedeşte cît de mari sînt nenorocirile pe care le aduce populaţiei lipsa unei puteri de stat care să se bucure de încrederea ei.

Molotov a arătat că scopul conferinţei este examinarea problemelor referitoare la restabilirea păcii în Indochina. Telegrama pe care a citit-o reprezentantul Cambodgiei nu dovedeşte altceva decît lipsurile autorităţilor din Cambodgia, dar nu se vede ca ea să aibă vreo legătură cu problema aflată în discuţia conferinţei.

In legătură cu această observaţie a lui Molotov, Bidault a mărturisit că nici el nu a văzut sus-amintita telegramă. Dar referindu-se la această telegramă imaginară, el a afirmat din nou în mod gratuit că Vietnamul invadează Cambodgia.

In legătură cu aceasta, Fam Van Dong a remarcat că pe teritoriul statelor indochineze există într-adevăr trupe străine, dar că aceste trupe au sosit din ţări situate la zeci de mii de kilometri de Indochina. Aceste trupe sînt tocmai acelea care folosesc armament modern pentru exterminarea populaţiei Indochinei.

V. M. Molotov şi-a exprimat uimirea că unul din participanţii la conferinţă a tras anumite concluzii pe baza unei telegrame pe care, după propria sa mărturisire, el nu a văzut-o.

Pus într-o situaţie penibilă, Bidault a încercas să lase impresia că sînt unii care, chipurile, nu dau importanţă morţii cîtorva persoane — lucru despre care se vorbeşte în sus-amintita telegramă.

Molotov a atras atenţia lui Bidault că în cazul de faţă nu este vorba de necesitatea de a se considera preţioasă viaţa fiecărui om şi de a se manifesta grijă pentru oamenii aflaţi sub administrarea unor autorităţi care nu le asigură nici libertate, nici ocrotirea vieţii. Este vorba de o telegramă pe care nu o cunoaşte nimeni şi care de aceea stîrneşte o neîncredere legitimă. Noi nu ne vom atinge scopul, a declarat Molotov, dacă la conferinţele noastre vom scoate din buzunare astăzi o telegramă, care poate fi redactată la un ordin special, iar mîine alta. Acest lucru ne va abate de la scopul nostru principal. Pe noi ne interesează restabilirea păcii în Indochina şi cu cît vom trece mai repede la discutarea acestei probleme cu atît mai multe vieţi vor fi salvate.

După aceasta, Eden a declarat că el, ca preşedinte, poartă răspunderea pentru intervenţia reprezentantului Cambodgiei prin faptul că l-a permis să citească o telegramă pe care nimeni nu a văzut-o şi nu a citit-o.

Cu aceasta şedinţa a luat sfîrşit.

Derută în rîndurile adversarilor restabilirii păcii în Indochina

De la trimisul special al ziarelor „Scînteia" şi „Scînteia tineretului"

GENEVA (prin telefon). — „O zi mare" — astfel a caracterizat ziarul elveţian „La Suisse" ziua în care Fam Van Dong a propus în numele delegaţiei R. D. Vietnam planul de reglementare paşnică a problemei indochineze. In aceste zile, la Geneva, ideea că propunerile R. D. Vietnam sînt inspirate de dorinţa de a se găsi o cale rezonabilă pentru lichidarea conflictului indochinez găseşte o răspîndire tot mai largă în rîndurile ziariştilor occidentali. La Casa Presei ca şi pe culoarele Palatului Naţiunilor discuţiile se poartă mai ales în legătură cu propunerile R. D. Vietnam. Comentariile apărute oglindesc cu sau fără voie puternica impresie pe care o produc asupra opiniei publice aceste propuneri. „France Presse" declară că „această propunere va impresiona desigur opinia publică franceză". Iar agenţia „Reuter" afirma: „Delegaţii occidentali consideră că planul Vietminului (aşa numeşte presa apuseană R. D. Vietnam—N.R.) a fost redactat cu grijă pentru a fi nu numai pe placul tuturor vietnamezilor, dar şi pe placul a trei pături ale opiniei publice mondiale: 1) tuturor vietnamezilor care sînt uniţi în împotrivirea lor faţă de împărţirea ţării lor; 2) majorităţii ţărilor asiatice necomuniste care, după cum se crede, vor sprijini împotrivirea sa, faţă de „colonialism"; 3) acelor pături ale opiniei publice franceze care caută să păstreze Indochina în cadrul Uniunii Franceze, indiferent de natura reglementării de pace ce ar interveni".

Numeroase ziare de pretutindeni subliniază că propunerile lui Fam Van Dong reprezintă într-adevăr o bază de discuţie şi deci găsirea unei căi de înţelegere este pe deplin posibilă. Faptul acesta a stîrnit un puternic ecou în deosebi în presa din Asia. Intr-o telegramă a corespondentului său la Geneva ziarul indian „Hindustan Times" arată, de exemplu că „prima impresie făcută de cuvîntarea şi propunerile neaşteptat de conciliante ale şefului delegaţiei Vietminului este că ele pot da o turnură cu totul nouă conferinţei şi că guvernul francez ar comite o greşală tragică dacă ar respinge categoric oferta Vietminului".

La rîndul său, ziarul „Le Monde" scrie că „deosebirea dintre propunerile lui Bidault şi cele ale lui Dong, vicepremierul Vietminului, asupra condiţiilor unei încetări a ostilităţilor, nu este — la prima vedere — de neînvins. In orice caz acesta (planul R.D. Vietnam — N.R.) este planul asupra căruia trebuie să se încerce tentative de apropiere...".

Increderea pe care o manifestă unele cercuri occidentale nu este împărtăşită de către delegaţia americană care se sileşte să creeze o atmosferă de pesimism. La indicaţia vădită a delegaţiei S.U.A., ziarele americane încearcă să prezinte lucrurile ca şi cum eşecul conferinţei de la Geneva ar fi deja un fapt împlinit. In acelaşi timp, ziarele americane fac o reclamă zgomotoasă propunerilor provocatoare baodaiste. Explicaţia nu e greu de aflat: aceste propuneri reflectă şi mai fidel decît propunerile lui Bidault punctul de vedere al d-lui Dulles. Insă chiar numeroase ziare occidentale relevă că planul baodaist este „utopic" şi nu ţine seama de „realităţile militare şi politice actuale" (Franc Tireur).

Este interesant de reţinut reacţia delegaţiei franceze la propunerile R. D. Vietnam. Bidault nu a vrut nici de astădată să renunţe la o politică străină de interesele Franţei astfel încît, puţine ore după declaraţia lui Fam Van Dong un purtător de cuvînt francez a declarat că delegaţia franceză respinge planul de reglementare a problemei indochineze prezentat de reprezentantul R. D. Vietnam. A doua zi, acelaşi purtător de cuvînt a dezminţit însă pur şi simplu declaraţiile făcute de el şi a declarat chiar că delegaţia franceză consideră că propunerile R. D. Vietnam ar putea servi ca bază de discuţie.

Schimbarea intervenită în atitudinea delegaţiei franceze este pusă de numeroşi comentatori în legătură cu creşterea considerabilă a presiunii exercitate de opinia publică franceză. La Geneva s-a aflat că pe adresa Ministerului Afacerilor Externe din Franţa sosesc mii de scrisori, mesaje şi apeluri semnate de organizaţii sociale şi patriotice sau de simpli cetăţeni, care cer ca delegaţia franceză la Geneva să depună toate eforturile în vederea încetării ostilităţilor din Indochina şi a realizării unei păci trainice în Asia de sud-est. De altfel, chiar la Geneva sosesc delegaţii trimise de numeroase organizaţii şi întreprinderi din Franţa pentru a-i prezenta direct lui Bidault această cerinţă.

După cum se ştie, la Paris, nemulţumirea crescîndă a opiniei publice împotriva politicii guvernului în chestiunea indochineză s-a oglindit din nou în această săptămînă şi pe plan parlamentar. In agitata şedinţă de marţi a Adunării Naţionale, numeroşi deputaţi au evocat grava înfrîngere suferită de trupele colonialiste franceze în bătălia de la Dien Bien Fu. S-a arătat necesitatea acceptării propunerilor prezentate de R.D. Vietnam la Geneva ca bază în vederea tratativelor pentru reglementarea situaţiei din Indochina. Numeroşi deputaţi au repetat cererea de săptămîna trecută cu privire la fixarea unei date pentru discutarea problemei indochineze. La sfîrşitul şedinţei, guvernul, a pus din nou chestiunea de încredere. Aci multe ziare franceze consideră că după căderea fortăreţei Dien Bien Fu şi după expunerea atitudinii neconcludente a delegaţiei franceze la Geneva de către Bidault, poziţia guvernului Laniel în parlament a devenit extrem de şubredă. „Combat" prevede de exemplu „inevitabila dezagregare" a guvernului.

In ultimele 48 de ore, dezorientarea în rîndurile partizanilor de la Paris şi Geneva ai continuării războiului din Indochina s-a mărit şi mai mult în urma declaraţiilor făcute marţi de Dulles în cadrul unei conferinţe de presă. Vorbind despre situaţia din Indochina şi despre proectele Statelor Unite în Asia de sud-est, Dulles a arătat că după părerea sa, cele trei state asociate din Indochina (e vorba de statele marionete Vietnam, Laos şi Cambodgia) ar trebui incluse în blocul militar agresiv pe care-l pregăteşte diplomaţia americană în această regiune. Dulles a adăugat însă, că el nu consideră participarea acestor trei state ca absolut esenţială, pentru apărarea(!) întregii zone.

Intreaga presă reacţionară din occident a remarcat cu surprindere că această declaraţie constitue o considerabilă dare înapoi de la poziţia exprimată anterior de cercurile conducătoare americane în ce priveşte Indochina. Agenţia „Associated Press" arată că Dulles a făcut pentru prima oară o distincţie între situaţia strategică a Indochinei şi situaţia celorlalte ţări ale Asiei de sud-est. Agenţia „France Presse" a subliniat „contradicţia care există între afirmaţia anterioară a preşedintelui Eisenhower potrivit căreia Indochina este „poarta Asiei de sud-est" şi actuala declaraţie a lui Dulles. Corespondentul din Tokio al aceleiaşi agenţii transmite că „cercurile oficiale japoneze consideră declaraţia lui Dulles ca o răsturnare a politicii americane faţă de Indochina". La Paris aprecierile ziarelor reacţionare au fost şi mai categorice. „Franc Tireur" a numit conferinţa de presă a lui Dulles „un duş rece", iar „Paris Normandie" a scris că „Dulles a apărut în declaraţia sa ca un elefant intrat într-un magazin de porţelanuri". Senzaţia produsă de declaraţiile lui Dulles a devenit şi mai mare atunci cînd s-a aflat că aceste declaraţii au fost confirmate a doua zi de însuşi preşedintele Eisenhower, precum şi de ministrul de război al S.U.A., Charles Wilson.

Comentatorii au început să caute substratul acestei „retrageri" intervenite în politica indochineză şi asiatică a Statelor Unite. Ziarul „Franc Tireur" din Paris consideră că declaraţia lui Dulles a fost făcută în urma presiunii exercitate de opinia publică americană ostilă unei intervenţii masive a S.U.A. în Indochina, precum şi în urma stării de spirit a unei mari părţi a membrilor congresului care au condamnat cu asprime declaraţiile precedente ultra-agresive ale lui Dulles. Un alt ziar francez, „La Depeche du Midi", arată că nu este exclus ca Statele Unite să-şi fi schimbat atitudinea în urma rezultatelor conferinţei de la Colombo, unde a reieşit clar că cele 5 ţări asiatice importante participante la această conferinţă, se opun unei intervenţii americane în Indochina. Insfîrşit, corespondentul din Tokio al agenţiei „France Presse" atribue „slăbirea" atitudinei S.U.A. în Indochina „refuzului Marii Britanii de a se alătura unei acţiuni comune cu S.U.A. (în Indochina — N.R.), şovăielilor opiniei publice franceze şi dificultăţilor de ordin militar create prin căderea fortăreţei Dien Bien Fu".

Unele ziare ca, de pildă, „Parisien Libéré" nu exclud posibilitatea ca declaraţia lui Dulles să fi fost făcută tocmai pentru a constitui un mijloc de presiune şi şantaj asupra „şovăelnicilor" din guvernul francez şi asupra aderenţilor regimurilor marionetă din Indochina. Este vorba de cei cărora li-e frică să se angajeze în marea aventură politică şi militară a unui pact militar cu S.U.A., dar care se tem şi mai mult de perspectiva de a fi lăsaţi singuri, fără sprijinul cercurilor agresive din S.U.A., faţă în faţă cu popoarele respective. Ziarul elveţian „La Suisse" confirmă această interpretare şi se întreabă: „Oare nu pentru a forţa mîna aliaţilor lor au dat drumul Statele Unite acestei declaraţii a lui Dulles?"

In cercurile delegaţilor şi ale ziariştilor aflaţi la conferinţa de la Geneva se subliniază de altfel că, după cît arată evenimentele, în sînul guvernului american însuşi are loc în prezent o dispută, care încă nu este hotărîtă, între elementele cele mai agresive şi între elementele care — după căderea Dien Bien Fu-ului recomandă mai multă prudenţă în politica externă şi îndeosebi în Asia. Este semnificativ că, după cum semnalează cunoscuta ziaristă franceză Genevieve Tabouis în ziarul L'Information, un membru important al delegaţiei franceze ar fi declarat, referindu-se la conferinţele de presă ale lui Dulles şi Eisenhower: „Toate aceste declaraţii americane nu înseamnă că America nu ar mai fi hotărîtă să intervină în Indochina. America va interveni, dar mai tîrziu, pe ruinele prezenţei Franţei în Indochina şi după ce ne va fi împiedicat să negociem".

Oricum ar fi, observatorii din Geneva sînt de acord în aprecierea că situaţia în prezent este de aşa natură încît dacă reprezentanţii Franţei la Geneva ar fi mînaţi cît de cît de interesele poporului francez şi de interesele păcii în Asia şi în lume, ei ar avea cele mai mari posibilităţi de a pune capăt fără întîrziere războiului din Indochina. Desfăşurarea lucrărilor conferinţei de la Geneva este aşteptată cu un interes crescînd în zilele următoare.

C. RADUCANU

Şedinţa din 13 mai

GENEVA 13 (Agerpres). — De la corespondentul special:

Conferinţa de la Geneva a dezbătut joi după amiaza primul punct de pe ordinea de zi — problema coreeană — la a cărei discutare participă, după cum se ştie, 19 delegaţi.

Primul a luat cuvîntul ministrul de externe francez, Bidault. Discursul său a fost consacrat apărării poziţiei Statelor Unite în problema coreeană. Bidault s-a străduit să apere poziţia S.U.A., iremediabil compromisă de Dulles la deschiderea discuţiilor asupra problemei coreene.

Deşi Bidault, a declarat că nu va face un istoric al evenimentelor ce au precedat dezlănţuirea războiului din Coreea el s-a trosit în încercarea vană de a absolvi S.U.A. de răspunderea în declanşarea agresiunii.

Reluînd tezele expuse de delegaţia americană în legătură cu unificarea Coreei, Bidault s-a pronunţat pentru efectuarea unor alegeri sub controlul Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Nepuţind să nu ţină seama de obiecţiunea întemeiată ridicată în cursul conferinţei, asupra faptului că Organizaţia Naţiunilor Unite fiind parte beligerantă în Coreea nu poate pretinde dreptul de control, Bidault a făcut o lungă pledoarie, pentru a arăta că Organizaţia Naţiunilor Unite n-ar fi acţionat în problema coreeană făcînd jocul Statelor Unite.

Este limpede că prin repetarea propunerilor americane Bidault neagă dreptul poporului coreean de a-şi rezolva singur problema unificării ţării sale. Discursul lui Bidault n-a contribuit cu nimic la rezolvarea problemei.

A vorbit apoi ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, Eden. El a ridicat unele obiecţiuni la proiectul prezentat de delegaţia Republicii Populare Democrate Coreene în problema restabilirii unităţii Coreei. Eden a făcut apoi cîteva propuneri privind organizarea alegerilor în întreaga Coree, sub control internaţional. In legătură cu aceasta, el şi-a exprimat părerea că acest control poate fi exercitat de un grup de ţări dintre cele participante la războiul din Coreea, sau nu numai de acestea.

Eden a propus ca discuţiile practice în problema coreeană să fie purtate în continuare în întîlniri restrînse, rezultatele urmînd să fie prezentate conferinţei. Cu aceasta şedinţa din ziua de 13 mai a luat sfîrşit.

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.